

Ne štedimo z napori pri delu za izpolnitev petletnega plana, ker lahko samo z lastnimi silami zgradimo svojo lepšo bodočnost!

1. maj pregled vseh naprednih sil človeštva v borbi za svobodo, mir in demokracijo!

Letos praznujejo narodi Jugoslavije 1. maj tretjič v svobodi, v tisti resnični svobodi, za katero so se borili sto in stoletja, za katero so dali življenja tisoči in tisoči naših najboljših sinov in hčera naše zemlje. Že dolgo je od tega, odkar so napredne sile naših narodov in vsega človeštva začele praznovati 1. maj. Tudi takrat so na predvečer 1. maja goreli po hribih kresovi, ki so pozivali ljudstvo v borbo proti izkoriščevalcem, v borbo proti vsemu tistemu, kar je po zakonih družbenega razvoja zapisano pogubi in uničenju. Pozivali so proletariat vsega sveta, da se strne v borbeno enoto, ki bo dala naprednemu človeštvu v roke oblast in svobodo.

Z isto mislijo so narodi Jugoslavije nekoč prižigali kresove, manifestirali po ulicah, vzklikali Komunistični partiji, za kar jih je protiljudski policijski aparat pošiljal v zapore, internacijo in v smrt. Niti teror, niti šestojanuarska diktatura, niti ukrepi avtorske vlade niso mogli preprečiti, da ne bi množice izrazile svoje zahteve, svojo voljo boriti se neizprosno za svoj cilj. Narodno osvobodilna borba je postala neposredna akcija za uresničenje teh ciljev, ki jih je ljudsko-demokratsko gibanje že v stari Jugoslaviji zapisalo na svoj prapor.

Zahteve po neodvisnosti Jugoslavije, po rešitvi nacionalnega vprašanja, zahteve po osnovnih demokratskih pravicah delavskega razreda in vseh množic, zahteve po agrarni reformi in naslonitvi na Sovjetsko zvezo, vse te zahteve so postale v narodno osvobodilni borbi osnovni program Ljudske fronte Jugoslavije, ki je v borbi proti fašizmu in domačim izdajalcem postala živa stvarnost, trajna politična oblika naprednih ljudskih množic. Izvojevala je svobodo in zgradila ljudsko oblast. Imeti v rokah oblast pa ne pomeni še likvidacije izkoriščanja človeka po človeku, ne pomeni še uničenje ostankov stare družbe in miselnosti. Zato je potrebna nova borba, borba za socializem. Imeti v rokah oblast pomeni, da ima delovno ljudstvo osnovni predpogoj za uresničenje svojih stoletnih težnj po gospodarski in politični enakopravnosti, ki jo je mogoče doseči le z načrtnim delom, z doslednim uničenjem izkoriščevalskih elementov in z družbenimi proizvodnimi sredstvi. Skratka, ljudstvo, ki ima svojo oblast, se mora gospodarsko osamosvojiti in razviti svoje gospodarstvo do tiste stopnje, da bo zadovoljilo vse življenjske potrebe. Zato uvaja ljudska oblast petletni plan, zato smo v bližnji preteklosti izvedli nacionaliza-

cijo in agrarno reformo. Zato praznujemo 1. maj v letu 1948 v znamenju novih naporov v borbi za boljše življenje nas vseh.

Istočasno, ko delovno ljudstvo Jugoslavije praznuje 1. maj v svobodi, v borbi za plan, v borbi za večjo količino in kakovost proizvodov, ki služijo za dvig življenjskega standarda, v borbi za strokovni in kulturni dvig delovnih ljudi, pa praznujejo milijoni in milijoni drugje na svetu 1. maj v brezposelnosti, v senci vojaških bajonetov in policijskega terora, v senci imperialističnih načrtov in nacionalnega zatiranja, ob lakoti in brezdušnem izkoriščanju. Milijoni in milijoni zrejo na našo mlado državo, na države, ki so s Sovjetsko zvezo na čelu stopile v novo življenje, v življenje, ki ne pozna gospodarjev in hlapcev. Napredne sile človeštva pa se iz dneva v dan krepijo, iz dneva v dan beležijo nove zmage kljub terorju imperialistov in fašistov, kljub vsem naporom reakcionarnih sil, ki skušajo z lažnimi teorijami odvrniti ljudstvo od revolucionarne borbe.

S prepričanjem in z veliko voljo premagati vse težave pri izgradnji naše slavne bodočnosti, v solidarnosti z vsemi naprednimi silami sveta praznujemo letošnji 1. maj za zmago napredka, miru in demokracije.

Trikratni udarnik Lužar Ivan

Vsak novinec, ki vstopi na delo v Cinkarno, drugi dan že pozna Lužarja. Zakaj? Vsakdo ve, koga bo šel klicati, če se mu stroj pokvari ali kaj podobnega. Lužar je mojster v mehanični delavnici in pri vseh delih skrbi, da poteka z ono hitrostjo, ki je potrebna. Ne pozna delovnega časa, temveč dela če je to treba tudi ponoči.

Zakaj smo ga vselili v novo stanovalniško hišo? Predvsem zaradi tega, ker si to on v prvi vrsti zasluži in kar si je tudi želel, da je vsak moment pri roki. Če se kaj zgodi, vsak ve, kdo bo najprej popravil stroje.

Naš Lužar je prijazen in miren mož. Ko sem ga videl, kako z naglimi koraki stopa po dvorišču tovarne sem ga vprašal: »Ivan, kam pa tako

hitro?« Odgovoril je: »Mlin v prazarni stoji in moram ga hitro popraviti, da ne bo prizadeta produkcija.« Ko ga pogledam mu rečem: »Ti se boš vendar izžepal, ako boš stalno tako delal.« Nasmeje se mi in pravi: »Veš, sedaj ne gre drugače. Za enkrat je že tako. Urediti moramo nove peči, generatorje in še marsikaj, na drugi strani pa nas ženejo še tekoča popravila. Današnje stanje strokovnih delavcev v mehanični delavnici bi normalno zadostovalo samo za popravila. In ravno zaradi tega, ker manjka ljudi, moramo pa mi bolj prijeti. Pa to še ni nič,« pravi dalje: »Preteklo noč sploh nisem spal. Ravno sem zadremal, pa pozvoni zvonec. Vstal sem in šel k peči, kjer sem napako popravil do jutra. Ko bo enkrat vse tako urejeno kot si mi želim, potem bom pa lahko bolj miren.«

Pri nas je dosti pridnih, prav v mehanični delavnici, imajo veliko zaslug, da so bile vse peči še predčasno zgrajene, ampak najboljši je Lužar, ki vodi vse druge in ga tudi že marsikdo posnema. Kajti s svojo voljo in razumevanjem zna pritegniti tudi ostale sodelavce. Zaradi tega bomo 1. maja tudi iz mehanične delavnice proglasili več udarnikov.

Naš Ivan dela tudi po sindikalni liniji. Je predsednik komisije za racionalizacijo in iznajdbe, ki izvršuje svoje naloge zelo uspešno. Delovni kolektiv je ponosen na najboljšega iz svoje sredine, mnogo jih je s svojim vzgledom že pritegnil, vedno več pa jih združuje v še bolj trden kolektiv ponosnih borcev za izvedbo veličastnih nalog velike Titove petletke.

Na traktorskih postajah imamo neutrudljive borce za izpolnitev setvenega plana

»Ustroj« v Celju uspešno pomaga pri izvajanju setvenega plana na svojem področju. Raznih traktorskih del, ki so po planu določena do 1. junija je že izvršil preko 50%. Oranje in brananje za setev je v glavnem že zaključeno. Treba pa bo pomagati kmetovalcem pri pripravljanju zemlje za razne okopavine predvsem koruzo. Traktoristi se s svojim kvalitetnim delom trudijo, da bi tako čim več prispevali skupnim naporom našega delovnega ljudstva. Biti dober traktorist ni tako lahko kot bi si to človek mislil. Traktorist mora temeljito poznati zemljo, vedeti mora kako in kdaj se mora pripraviti zemljo za posamezne kulture, poleg tega pa mora znati upravljati in očuvati poverjen mu traktor in ostale kmetijske stroje. Pri svojem delu sta se med ostalimi traktoristi posebno izkazala udarnika tov. Premik Ivan in Arlič Ivan. Tov. Premik je užitek gledati pri oranju. Vsaka njegova kretnja je točno preračunana, nobena sekunda mu ne gre v izgubo zato ni čuda, da vedno tolče normo in je drugič proglašen za udarnika. Tov. Arlič ima posebne vrline: za nobeno ceno ne pusti, da ne bi dosegel dnevnega plana. Kadar mu traktor nagaja, tako da zamudi na času, potem vedno po noči nadomesti kar je zamudil. Zato so mu drugi traktoristi nadeli ime »nočna ptica«. Pred sezono, ko se je pokazalo da KLO-jni niso v stanju zbrati naročila za traktorska dela, je tov. Arlič šel sam na teren in nabral naročil za preko 200 hektarjev oranja.

»Ustroj« Celje se za poletno sezono pripravlja in namerava letos pravič izvesti v večjem obsegu kultiviranje posevkov in okopavin. V ta namen je že dobil potrebne stroje in bo v prihodnjih dneh zbiral naročila za te vrste traktorskih del.

Največjo skrb polaga »Ustroj« na tehnično oskrbo traktorjev in ostalih strojev. Pri tem nastojanju ima glavni strojniki tov. Glinšek mnogo tež-

Tovariš Kolenc Mihael, ki mu je sedaj sedem in dvajset let, je velik, močan fant, zmeraj nasmejan, poln

koč, zlasti zaradi pomanjkanja materiala in potrebnih rezervnih delov, vendar je tov. Glinšku uspelo s svojim strokovnim znanjem in iznajdljivostjo očuvati vse UNRRA-ine traktorje tako, da so danes po štiriletni uporabi še vsi na delu ispravni.

Da »Ustroj« lahko uspešno izvršuje zadane mu naloge je nemala zasluga novega ravnatelja tov. Mrzlikarja. Tov. Mrzlikar je takoj ob vstopu zavzel pravilno stališče do delovnega kolektiva, skupno s predsednikom sindikalne podružnice tesno povezal podjetje s sindikalno podružnico in na ta način omogočil uspešno nadaljevanje dela celokupnega podjetja.

Kolenc Mihael

življenjske vedrine in idealizma. Ko sem mu omenil, da bi rad nekaj njegovih podatkov in sliko za časopis, me je nejeverno pogledal, češ: počemu pa?

»Najboljši delavec si v tovarni, pravijo,« sem mu pojasnil. Skromno se je nasmehnil.

»Nikoli nisem mislil na to. Delo mi je bilo pač vedno v veselje, tako mi je tudi še zdaj. Saj se mora vsak zavdati, da dela zase in za skupnost.«

V tovarni sadnih sokov v Celju je zaposlen dve leti in sicer v marmeladnem oddelku. Pri proizvodnji marmelade je večkrat presegel normo, postal je vodja posade in se kot tak še bolj intenzivno udejstvoval. Pred kratkim pa je bil imenovan za vodjo marmeladnega oddelka. S tem pa ni rečeno, da bi kjer koli drugje v tovarni ne prijel za delo, če je treba. Njegova pridnost je zares vsestranska. V prostem času obiskuje tovarniški tečaj za kvalificirane delavce. Želimo mu mnogo uspeha in vso srečo pri bodočem izpitu!

Najboljši v Tkalnici hlačevine

Delovni kolektiv v tkalnici hlačevine dosega vsekakor zelo lepe rezultate, kar je znak, da tam zaposleno delavstvo vplaga mnogo sil za dosego tovarniškega plana.

Mnogo delavcev in delavk bi lahko javno pohvalili, toda danes se bomo omejili samo na najboljše med najboljšimi.

Tovarišica Brežnik Anica, ki je zaposlena v tkalnici obrata A, je bila že zaradi svoje požrtvovalnosti proglašena za udarnico. Do tega naslova jo je privedla poleg visoke storilnosti tudi nesebičnost pri delu, saj svojih sil ne hrani, kar dokazuje dejstvo, da se je takoj odzvala delu na večkratnem sistemu. Dela na petih statvah in sicer na dveh statvah za pisano karirano blago, na dveh za belo platno, in na eni statvi za pisano blago. Toda s samim tem delom se ne zadovolji, dobro se zaveda, da je treba delati tudi na drugih poljih. Kot predsednica pododbora stalno v besedo in dejanji prikazuje ostalim kaj in koliko je treba storiti, da pomagamo čim več skupnosti in sebi.

Tovarišica Kristanšek Anica je prav tako uvidela potrebo po čim več tekstilih, zato danes dela na šestih statvah. Ko je uvidela, da ji delo na štirih statvah ne dela težko, se je odločila za delo na šestih statvah. Dela brez vsake pomočnice in kljub temu izkorišča stroj za 81 odst.

Tovarišica Imenšek Marija je tkalka na dveh strojih obrata B. V letu 1946 je bila najboljša med vsemi proglašeni udarniki. Vse njeno delo je brezhibno, natančno, prostor okrog njenih strojev vedno v najlepšem redu. Danes, ko so že uvedene tehnične norme, prekoračuje normo za 20 odst. Svoje delo izvršuje s pravilnim čutom in mnogo doprinese, da se čimprej izpolni postavljeni plan.

Poleg naporov pri delu se pa udeležuje z vso vnemo dela v množičnih organizacijah, tako da jo tudi v tem pogledu lahko postavljamo za vzgled.

Takih in sličnih primerov je še več v delovnem kolektivu Tovarne hlačevine. Vsi ti se zavedajo, da bodo le s svojim delom ustvarili boljše življenjske pogoje, da bomo le na ta način lahko čimprej prešli v socializem. D-o

Brence Ivan

Brence Ivan je eden najboljših delavcev v tovarni Emajlirane posode. Dne 22. februarja 1948 je bil proglašen za udarnika, saj presega normo za 23 odst. Poleg tega je sedaj tudi komandant mladinske proizvodne brigade »Franca Leskoška«, ki povprečno presega normo za 29 odst.

Za svoje požrtvovalno delo v mladinski organizaciji je prejel na konferenci mladinskih proizvodnih brigad Tovarne emajlirane posode nagrado in knjižni dar.

Ob priliki volitev za kandidate OF in v pododbore sindikata je bila udeležba v njegovem oddelku najboljša, tudi volišče je imel najlepše in najokusnejše urejeno.

Njegova brigada se stalno udeležuje udarniškega dela.

Brence je vzgled vsem delavcem v tovarni.

S socialističnim tekmovanjem se borimo za delovno disciplino, za visoko kvaliteto proizvodov, varčevanje in čuvanje materiala!

ČLOVEK IN DELO

»Delu čast in oblast« je bila vedno borbena parola delavskega razreda, ko je ob prilikah praznovanja 1. maja preštevati svoje sile ter se združiti pripravljati, da v borbi z buržuazijo dosledno izvede naloge te revolucionarne parole. Vendar malo je bilo delavcev, ki so globok smisel teh besed pravilno dojemali. Večjemu delu izkoriščenega proletariata pa so različni buržuazni hlapci v interesu svojega političnega profitarstva napačno analizirali besedo DELO, tako daleč je šla njihova analiza, da so se zaradi zaviranja progresivnih borbenih sil kapitalisti sami te parole pridno posluževali. Spominjam se, ko je v predaprilski Jugoslaviji tovarnar, ki je bil znan po svojem brezobzirnem izkoriščanju sam dal napisati to parolo z velikimi črkami nad tovarniška vrata.

Ko letoš po velikih uspehih prvega leta Titove petletke praznujemo 1. maj in obenem sprejemamo obveze za nadaljnjo borbo za uresničenje plana vsi prav dobro vemo, da se ta naš trud ne bo izražal samo v delu, ki ga bomo v naših planskih investicijah — tovarnah, rudnikih, prometnih napravah, strojih itd. prispevali za skupnost, ampak da se naše delo izraža tudi v zvišanju življenjskega štandarda širokih ljudskih množic, ki je že dosedaj dosegel velik porast, ki pa bo že do konca prve petletke dosegel tako nesluteno višino, kakor je rekel tov. Tito, da tega danes sami niti prav verjeti ne moremo.

Vse te dobrine kakor dvig naše kulturne ravni, izboljšanje blagostanja posameznikov, porast naše obrambne moči itd. predstavljajo naše DELO, ki pa ni nekaj mrtvega, neživljenjskega. Kdor se drzne trditi, da naši stroji in rudniki sprejemajo obveznosti, da se ti borijo za izvedbo plana, da te naše naprave izpreminjajo načrt v zopet nove tovarne in rudnike. Slavili in častili smo nakopičeno delo, ki se izraža v izgotovljenih proizvodih, v izgrajenih strojih in objektih, največkrat pa smo pozabili, da je vse to uspeh naših delovnih rok, da za te uspehe dajemo vse kar koli zmoremo, vso našo delavsko zavednost, sleherno našo mišico, sleherno našo misel, vso našo razredno revolucionarno bit. To je ono DELO, ki se izraža v neslutnih silah delovnega ljudstva, ki nam je v borbi proti okupatorju in domačim izdajalcem priborilo čast in oblast, ki nam danes to našo oblast utrjuje, ter nam garantira, da socializem za nas ni več samo sen nego dejstvo, ki stoji resnično pred nami. Zatorej nam

je danes jasno zakaj so tudi socialdemokratski plačanci in kapitalisti sami na vse grlo vpili »delu čast in oblast«. Mislili so pri tem na nakopičeno delo milijonov rok brezpravnega izkoriščenega ljudstva, ki so mu ga iztrgali iz rok, da z njim sebi utrdijo čast in oblast. Danes pa uporabljamo mi, vse sile naših rok in naše zavesti zase, torej je tudi delo naše in garant nam, delavskemu razredu, da bomo le z njega pomočjo, kakor smo pridobili, tudi obdržali in utrdili našo oblast.

Še v nekem pogledu delamo napačno, na kakere nas je opozoril maršal Tito na svojem govoru na prvem zletu udarnikov Srbije in tov. Kidrič na skupni seji Zveznega sveta in sveta narodov 25. aprila. Obadva sta povdarjala veliko vlogo človeka ustvarjalca plana kot posameznika. Iz njegovih govorov zaključujemo, da smo le preveč pisarili o strojih, a na človeka smo radi pozabljali. Kadar smo govorili o politični zavednosti smo mislili predvsem na zaželeno aktivno delo v naših množičnih organiza-

cijah na našem terenu, večkrat pa se nismo spomnili na naše delavce borce za plan, ki stoje za našimi stroji, kopljejo rudo, gradijo stavbe, tovarne in prometne objekte, nismo upoštevali naših inženirjev, tehnikov, učiteljev, delovnih inteligenov sploh, ki dajejo dan na dan vso svojo fizično in umsko silo za veliko stavbo naše petletke, za nesluten dvig našega socialističnega gospodarstva, ki bo predstavljalo temelje naše socialistične družbe. Z vso pravico trdimo, da pokaže najvišjo politično zavest tisti med nami, ki na svojem delovnem mestu v osmih urah dela, največ naredi. To so naši udarniki, racionalizatorji, novotarji in izumitelji. Ti se prav dobro zavedajo, da naš petletni plan ne predvideva samo osemurnega mehaničnega dela. S temelja moramo spremeniti svoj odnos do teh junakov dela, z vsemi razpoložljivimi sredstvi moramo stremeti, da jim pri naporih pomagamo ter s tem še više dvignemo njihovo iniciativnost in voljo po ustvarjanju. Udarništvu in racionalizatorstvu mora postati množično v naših delovnih kolektivih, ki bodo združeni predstavljali veliko ustvarjalno silo.

Orel Franc

Orel Franc je enkratni udarnik. Presega normo za 26 odst. Zgled je vsem delavcem, posebno pa v svojem oddelku. Prenaša znanje na ostale. Posebno vneto se udeležuje na fizikalnem polju. Je član odbora fizikalnega aktiva tovarne ter odbora sindikalnega društva »Kladivar«. Je aktiven republiški nogometni sodnik. Poleg tega pa tekmuje za srebrno fizikalno značko.

Podjed Vinko

Podjed Vinko je kvalificiran delavec (sl'kar) pri sekciji za vzdrževanje proge v Celju.

Kot pleskar in slikar izvršuje vsa dela po normah in jih presega povsod 30 odst., čeravno izvrši vsa dela strokovnjaško in kvalitetno v vsakem pogledu. S svojo pridnostjo in spretnostjo opravi več dela kot bi moral in pri tem prihrani skupnosti veliko dragocenega časa ter na ta način omogoči, da se kljub pomanjkanju kvalificiranih delavcev v tej stroki izvršijo vsa predvidena dela v roku in po planu. Poleg zavestnega in vztrajnega dela v borbi za boljše bodočnost delovnega ljudstva se zelo marljivo udeležuje v kulturno prosvetnemu delu.

liške družine Cencič je sodeloval pri Borovi »Težki uris«, ki jo je postavilo na oder društvo »Maksim Gorki«. Pri priči mi je postalo žal, da predstave nisem videl.

»Kaj pa fizikultura?«

Fizikultura gre, gre. Ne še povsem, ali bolj kot kar koli in kjer koli. Ali ni prav tako? Kulturo in fizikalno tistemu, ki je je vreden in ki jo s svojim delom prav za prav ustvarja. Tovarniški FA Tekstilec goji nogomet, odbojko, namizni tenis, motociklistiko, sabljanje, lahko atletiko. Za vse penoge so ustanovljene posebne sekcije, za to skrbita tov. Gorinšek in Žagar. Zdaj se spominjam, da sem zjutraj srečal pri vходу navdušeno atletično Reharjevo, katere ime se že nekaj sezon zvesto pojavlja v sporini rubriki. Reharjeva je članica tovarniškega delovnega kolektiva. Tudi Kalafati je tu. In še marsikdo. Pa če še niso, pa še bodo. In prav je tako in drugače biti ne more.

Ko sem zapuščal tovarno, sem zagledal velik krožni diagram, visoko na objektu. Raz njega boš v bližnjih dneh bral dnevne rezultate bitke za plan. Odhajal sem z zavestjo, da bo ta tovarna tolkla vrata v produkciji, pa tudi v svoji rahločutni in vztrajni skrbi za človeka, ki je glavni motor produkcije.

Tudi zidarska ekipa Cinkarne ima dvakratnega udarnika

Kako se zidarska ekipa Cinkarne trudi za izvedbo petletnega plana, smo že svoječasno poročali.

Investicijska dela v tovarni so precejšnja in le v primeru, da so prazarne in destilacijske peči pravočasno

postavljene jim je mogoče plan doseči. Cela ekipa se trudi, najboljši pa je gotovo dvakratni udarnik Radič Viljem. Vsako nedeljo, vsak praznik, je že ob treh zjutraj v topilnici pri pečeh. Ves svoj delovni čas, se neumorno trudi in vlaga vse svoje sile, pri čiščenju peči, zato da bo produkcija čim večja in s tem plan ne samo dosežen, temveč tudi presežen.

S svojimi vrlinami je pokazal, da zasluži naslov udarnika. Lansko leto oktobra mu je uprava skupno s sindikalno podružnico ta naslov tudi podelila. To mu je dalo še večje volje, še bolj vzgojno je vplival na svoje sotovariše. In imel je uspeh. Kajti marsikdo ga že danes posnema. Sindikalna podružnica bo sporazumno z upravo proglasila našega Radiča na naš delavski praznik za dvakratnega udarnika.

Iz njegove slike vidimo, da fizično ni krepak, a kljub temu s svojo spretnostjo in voljo do dela prekaša marsikaterega, ki bi bil morda fizično bolj sposoben. Kolektiv v topilnici želi, da bi imel v svoji sredi še več takih delavcev, kakor je Radič.

Udarniki!

Pokrenite v drugem planskem letu še vztrajnejšo borbo za večjo in boljše proizvodnjo, za množičnost udarniškega dela!

Najboljša prekladalna skupina postaje Celje

V tovarnem skladišču postaje Celje je vedno dovolj dela. Zvišana produkcija v tovarnah in podjetjih se najboljšje izraža pač na železnici. Čim večja je proizvodnja tem več mora prevoziti železnica in toliko več blaga gre čez skladišče. Kljub znatnemu zvišanju dočka blaga in pomanjkanju delovne sile še ni prišlo do zastoja zaradi delovne zavesti večine delavstva, od katerih se je izkazala posebno prekladalna in prevzemna skupina pod vodstvom tov. Lužnik Franca, skladiščnika in delavec Ramšak Antona, Rehar Alojza, Tomc Romana, Hrovst Ernesta in Gabršek Ivana, ki presegajo postavljeno normo do 50%. Ti tovariši so nam za vzgled, kako je treba razumeti borbo za izpolnitev in izvršitev petletnega načrta.

Živel Centralni komitet Komunistične partije Jugoslavije, bojni štab osvobodilne vstaje in izgradnje socializma v naši državi!

Mlad — toda agilen

Znano je, da danes pri razvijajoči se trgovski mreži primanjkuje dobrih, sposobnih moči, ki bi znale trgovino dvigniti na takšen nivo, kot ji pripada.

Tako se je celjska Naproza znašla pred velikim problemom, ko je morala postaviti v poslovalnico Ostrožno novega poslovodjo. Odločila se je za agilnega mladca tov. Ocvirka Antona. Marsikdo, posebno starejši pomočniki, so zmajali z glavo in si mislili: »Ta pa tega ne bo zmož — je premlad.«

Toda ti so se zmotili. Če danes pogledamo promet in poslovanje te poslovalnice, bomo lahko ugotovili, da se je mladi Ocvirk dobro znašel. Promet se je dvignil za 150%, kar je vsekakor lep napredek, posebno če istočasno pomislimo, da so se zni-

žali režijski stroški. Tudi potrežba sama je postala kulturnejša, kar povzroča porast odjemalcev.

Če ugotovimo, da se tov. Ocvirk vozi dnevno iz Zagrada na Ostrožno in mu ta pot nikdar ni v breme, vidimo, da je v njem mnogo zavednosti in prednosti. Ne samo to, tudi v mladinskem aktivu »Naproza« je agilen, zelo dobro je v odsotnosti sekretarja vodil mladinski aktiv, z drugimi besedami, njegovo delo je povsod vidno.

S tem tov. Ocvirk dokazuje, da se naša mladina v polni meri zaveda, da mora dati od sebe vse za doseg našega plana. Trgovski nameščenci! Posnemajte ga, naša trgovina naj postane kulturnejša, naj služi odjemalcem v zadovoljstvo, nam pa v ponos.

D-o

Pogled v Tkalnico hlačevine

Na severnem robu našega mesta se je vgnezdila krajevna tekstilna industrija. Zdaj jo obkrožata brsteči drevored mladih kostanjev in skrbno gojeni vrtovi novovaskih meščanov.

Imel sem priliko opazovati, kako so v rani jutranji uri vreli delavci, mojstri, pomočniki, nameščenci v svoje mogočno delovno torišče. Rad bi bil z obrazov spoznal ono veliko spremembo, o kateri so sanjali delavci dolga leta, spremembi, ki je iz brezpravnih hlapcev naredila ponosne in svobodne gospodarje. V nekdanjih časih sem kajkrat utegnil opazovati in se gibati med delavci, ki so šli na delo ali z dela. Ali je sprememba, ali je viden in nedvomen razloček? Je, nedvomno je, in na prvi pogled ga opaziš. Samozavest, vedrost, svežost bereš na vseh obrazih, ki jih srečavaš v bleščečem drevoredu pred vhomom v tovarno. Toliko obetajoče aprilsko sonce, ki je virglo svojo čisto mrežo poigravajočih se senc na rjavo praho nekdanjega celjskega nemurja, od znotraj razžarja mlade in stare obraze, ki se gnetejo pred vhomom. Kakor prerokba se mi zdi vsak obraz, prerokba, ki temelji na preprosti resnici: nepremagljiva je ljudska sila, če dobi v roke oblast!

Zan malo me je, na kakšnih oprijemljivih, drobnih, a vendarle človeško pomembnih stvareh se je pokazala velika sprememba v tovarni, ki stalno presega svoj plan, v tovarni, kjer bo proglašeni več desetih udar-

nikov, kjer je preko sto nagrajencev, v tovarni, ki je med prvimi organizirala mladinsko brigado, ki tekmuje z mariborskimi tekstilnimi tovarnami, s Šentpetrom, s Sempavlom... Skratka, v tovarni, ki je zaradi svojih uspehov zavzela eno izmed prvih borbenih mest na fronti za plan, na fronti za našo srečo. Tu na tej fronti bijejo grandiozni boj z imperialističnim pohlepom udarniki in mladinci: Ograjenšek, Mihelak, Imenšek, Glinšek in cela vrsta za njimi. Ko me je zajelo grmenje in hrumenje orjaških stavev, sem jih iskal med stroji in mislil na silne Stalinsve besede: prvo človek, potem stroj. Stroj brez človeka — mrtva stvar.

Iz pogovorov z ljudmi iz tovarne sem spoznal, da se po načelu ravna vodstvo in sindikat. Tovarna ni več samo torišče, kjer stotine puščajo svoj znoj, marveč postaja — dom. Kaj vse imajo? Industrijski magazin z lastno čevljarско delavnico, svojo ekonomijo v Šmarjevi in najete parcele v bližini, obratna menza v prijetnih prostorih s kapaciteto za 100 ljudi, pod menzo organizirajo prostore za družabno življenje, ureja se knjižnica, ki ima 430 samih izbranih knjig. V tovarni živi tamburaški zbor, kvintet, poživljajo se študijski krožki. A ne samo to. Tov. Kotnik, znani član ljudskega gledališča režira dokaj zahtevno domače dramsko delo »Svet brez sovraštva«, to se pravi, da kulturno prosvetne ambicije tovarniškega kolektiva prav lahko služijo za zgled. Član domače gleda-

Med zabukovškimi rudarji

Ko stopiš v Žalcu iz vlaka in zaviješ po cesti, ki se odcepi od Žalca proti Savinji, ti rampa, raztezajoča se proti postaji, naznani, da si v bližini rudnika. Ako imaš srečo in prispeš v pravem hipu k rampi, vidiš, kako hiti stroj — pravo dete savinjske lokomotive — po ozkih tračnicah, se na rampi ustavlja, premika in izpraznjuje svoje male vagonete, napolnjene z dragocenim tovorom — premogom, v vagone savinjskega vlaka, pripravljene za daljše, naporene vožnje.

Vagoneti so izpraznjeni, stroj je pripravljen za odhod.

»Se ne peljete?« vprašam visokega strojevodjo Ernesta — v svojem poklicu zelo izvežbanega in vztrajnega človeka.

»Počakati moramo na drugi stroj,« zamomlja ta in si otare znoj, ki ga je izvala vročina strojeve peči.

Od Savinje proti Žalcu se potegne bel oblak d. m. a., k' se nam vedno hitreje bliža. Zdajci se prikaže izza ovinka črna kača in po nekaj minutah je s premogom naložen vlak pri nas. Mi se odpeljemo. Stroj, ki drsi iz Zabukovce tiho, vleče nazaj težje. Prazni vagoneti poskakujejo po tračnicah in delajo močan ropot. Zdrsimo preko mirno vijajoče, močvirnate Lave na novozgrajeni železniški most čez Savinjo. Leta 1945 je še stroj vozil po nekoliko nižjem, ozkem ter šibkem mostu. Po istem so vozili avtomobili ter kmečje s svojo živino. Skrbno so morali paziti, da se kolesa voza tekla lepo med tračnicami, ker sicer se je moralo zavoženo kolo dvigati. Danes teče stroj po močnem betonskem mostu, dočim vozijo ostali po starem, prekritem z novimi plohi. Ob hudi vročini strojevodja na koncu mosta le za hip ustavi, da si žejni sklepači in kurjač odmočijo suha grla.

Od tu dalje se peljemo navkreber in mimo hmeljevih nasadov, že močno pomešanimi z ostalimi kulturami, se pr. peljemo v Megojnice. Prav tam, kjer se odcepi cesta proti Grižam, imamo priliko videti raven prostor določen za gradnjo združnega doma. Ako bi nam tega ne povedali drugi, bi to pač ne vedeli, ker prostor sam ne kaže nobenih znakov priprave za gradnjo.

»Mi smo pripravljene pomagati in tudi denarja že imamo zbranega okoli sto tisoč,« pravijo rudarji, »vendar je treba, da začnejo tisti, čijih last bo združni dom. Zdi se nam, da je od strani kmetov vse premalo iniciative za gradnjo.«

Nekaj pa so v Megojnicah vseeno napravili. Na istem prostoru se izgotavlja transformator, produkt prostovoljnega dela in pomoči kmetov, ki bo dal Megojnicam močnejšo električno strujo.

Iz Megojnic zavije naš vlak preko grabna skoraj suhe Artišnice v stiskajočo se kotlinico. Ozremo se proti desni na majhno vzpetino hrastovo gorico. Tam, kjer je prej sameval farovski travnik, se bleščijo dve prijetni stavbi in dograjuje tretja, nekoliko večja. Zgradili so jih v času po osvoboditvi za naše delavce. Poleg njih bodo zrasle nove in likvidirale stanovanjsko krizo, ki je danes še tako pereča posebno za našega izseljenca, ki se je vrnil v domovino.

Kotlina, po kateri drvimo, nam proči Zabukovci zapira vsak razgled. Bližajoči ropot nam naznanja, da se bližamo rudniku. Stroj vleče težje in se končno ustavi pred separacijo poleg kurilnice. Govoriti je treba glasneje, ker sicer te prehrumi trušč separacije.

Pogledamo v kurilnico. Tu najdemo Kranjca, ki se je v dvajsetih letih službe rudarja pričel za sirojnika. Poleg idočih me opozori, da je zadnje mesece lanskega leta znatno izboljšal naprave za sejanje peska.

»Ali bi hotel pokazati tvojo iznajdbo?« ga vprašam. Ko je voljan.

»Vidiš!« Mi pravi med razkazovanjem naprave. »Poprej smo sejali tako: Nekdo je moral stalno goniti rešetko za sejanje, pri čemer se je suh pesek močno prašil. Nihče ni hotel ostati pri tem poslu. Prišel sem razmišljati, kako bi se dala naprava izboljšati. Zamislil sem si dva načina. V enem primeru bi napravil vrteč štast boben, kjer bi bila potrebna

pogonska sila, v drugem primeru pa bi ta ne bila potrebna. Odločil sem se za cenejši način in uspel sem. Pesek se seje sam, to lepše kot poprej, na drugi strani pa se ne poraja pri tem prah, kar je velike zdravstvene važnosti. Vidiš, takole gre ta stvar!« Vrgel je lopato neposejanega peska v lijak in pesek se je sejal sam. — Mala, vendar pomembna naprava.

Zunaj kurilnice sem se zazrl v tri močna dekleta, ki so rinila pred seboj vagonet. Njihovi obrazi, nekoliko sajasti, so izražali mladostno veselost. Nič trpkega nisem mogel najti na njih, nič tistega, kar je včasih pačilo ženo v industriji.

»Kako gre?« sem jih vprašal, ko so privozile mimo mene.

»Gre!« So skoraj naenkrat odgovorile.

Pravtako razpoložene in vedre sem našel žene in dekleta na separaciji, med njimi tudi Guzejevo Barbko, eno izmed najbolj pridnih deklet v zunanem obratu. Za njo ne zaostaja starejši delavec Esih Mihael, ki se je s svojo vztrajno pridnostjo zelo prikupil vsem sodelavcem.

Iz separacije, kjer se sortira in čisti premog, zavijem v mehanično delavnico. Tu brne stroji nekoliko tišje in njihov ropot se družijo z žvenketanjem kladi. Poslovodja zunanjih delavnic pokaže na stroj:

»Nabavili smo ga lansko leto. Potreba po njem je bila občutna, vendar ga ni mogla nabaviti niti stara Jugoslavija, niti Nemčija. Naš proizvod je to,« je poudaril.

V tej delavnici vidiš mladega mehanikarja Španzl Rudija. Pred kratkim se mu je posrečilo izdelati jeklena peresa za jamske svetilke, katerih ni dobiti nikjer. Okoli 150 sve-

Novator Španzl Rudi

tilk je bilo zaradi pomanjkanja teh peres neuporabljenih in njihovo število se je večalo iz dneva v dan. Na pobudo ostalih je Španzl pričel misliti, kako bi iz razpoložljivega materiala izdelal peresa, katera smo doslej vedno uvažali.

»Prišel sem tuhtati,« pripoveduje »in poskušal peresa izdelati v naši delavnici. Pet dni sem se mučil brez uspeha, šest dan pa se mi je izdelava posrečila. Napravil sem jih devet. Ker mi je delo z obdelavo vsakega posameznega peresa šlo počasi od rok, sem si napravil stroček, s katerim lahko hkrati napravim deset peres. Iz starega delamo novo,« je zaključil in oči so se mu ponosno zaiskrile. Neuporabljive svetilke se zopet uporabljajo, kar je podjetju v precejšnji korist, ker ni treba več delavcem čakati na deloviščih zaradi izmenjave svetilk.

V sosednji delavnici — kovačnici je poslovodja pokazal brusilni stroj.

»Tudi tega smo nabavili po osvoboditvi. Mnogo pil nam je že prihranil in poleg tega tudi mnogo truda. Lani se nam je pokvarilo peresno kladivo,« se je obrnil proti drugi strani. »Zlomljena peresa nismo mogli pravčasno dobiti in izdelal jih je naš kovač Lukner sam.« Pokazal je na visokega kovača: »Mnogo zanimanja kaže za svoje delo, večkrat kaj pametnega pogrunta in vesel je, če se mu kaj novega posreči.« Njegov veder nasmeš pričja, da je to res.

»Opozorili so me na malo, povsem primitivno napravo za hlajenje strgarskih nožev. Mala, skoraj nezna-

naprava prištedi kovačem precej časa. Naredili so si jo sami.

V kolarski delavnici si ogledamo tračno žago, ki je bila vsa izdelana. Prav nič novega. Mnogo kolarjev je podobne žage že zdavnaj posedovalo, vendar rudnik je ni imel. Pa so se pomenili France, ki je tudi predsednik krajevnega, Lukner ter Slavko, kako bi jo izdelali doma in danes omogoča tračna žaga kolarjem v Zabukovci mnogo hitrejšo in lažje delo.

Udarnik z mladinske številke Turnšek Franc

»Prej smo napravili v 8 urah 100 držajev za kabele,« pravi Slavko. »Sedaj jih napravimo 800.«

Kamor se obrneš, v vsaki delavnici najdeš tehnične izboljšave, za sluge delavcev, ki so se otresli stare miselnosti in v zavesti, da delajo za sebe, pričeli misliti, kako bi čim bolj dvignili zmogljivost obrata in olajšali sebi delo.

V električni delavnici je Zelič napravil stroj za iskanje stikov med ovoji elektromotorjev, kar omogoča za 50 odst. hitrejšo iskanje.

Za kisikove steklenice, katere so poprej prenašali na ramenih, so si napravili zelo pripravne vozičke. In še mnogo podobnih stvari bi lahko zabeležili.

Videli smo kurilnico in si ogledali delavnice. Kje pa je skrivnostno ležišče premoga? Kje so delovišča udarnikov? Žična vrvi, ki vlečejo po tračnicah na separacijo polne in nazaj spet prazne vozačke, nas pripelje do mesta, kjer vozički izginjajo pod zemljo. Počakamo pridobivatelje črnega diamanta pred rovom.

Sključene postave, ki so prilezle na dan, so se na soncu vzravnale. Težko spoznaš koga s sajastim obrazom in v njegovi trdi rudarski kap. Bele oči živahno mežikajo na soncu, ki jim jemlje vid, in pljuča globoko vsrkavajo sveži zrak. Med njimi opaziš udarnika Kuzman Mirka, ki se je

Udarnik Kuzma Mirko

pred kratkim vrnil iz inozemstva in Oblak Maksa. Pri svojem delu sta stalno prekoračila normo in jo v tromesečnem tekmovanju presešla za 45%. Ni treba omeniti, da je zato potrebna strokovna sposobnost in precejšnja marljivost pri delu.

Poleg teh dveh bo iz Zabukovce proglašanih prvga maja še več udarnikov: Miklavc Ludvik in Srk Franc, ki sta prekoračila normo za 64%, Močivnik Karl, Polšak Leopold, Marof Franc ter Ribič Alojz, ki so presegli normo za 51%. Tudi Magajnc Janez, Glušič Jože, Vodenc Franc,

Jančič Franc, Turnšek Franc III, Zajc Vinko in Lorber Anton so si s požrvovalnim delom zaslužili naslov udarnika.

Poslušajmo, kaj nam pripoveduje udarnik z mladinske številke Turnšek:

»Takoj po dovrstitvi osnovne šole, 16 let star, sem se zaradi slabih domačih razmer moral posvetiti rudarskemu poklicu. V predaprilski Jugoslaviji je bilo rudarstvo trd košček kruha, ki so nam ga rezali domači ter tuji kapitalisti. Zato sem po osvoboditvi pod novimi pogoji z vse večjim veseljem zagrabil za delo. Sklenil sem, da to kar sem zamudil med vojno, ker nisem bil partizan, nadoknadim v borbi na našem gospodarskem polju. Ko so prvič v Zabukovci nagajevali najpridnejše rudarje, sem bil tudi jaz med njimi. Na pobudo mladincev iz drugih rudnikov smo osnovali pri nas pred kratkim mladinsko številko, ki žanje lepe uspehe. Stalno prekorača normo in daje vzgled ostalim.

Rudnik ima še precej pridnih delavcev, katerim pa eden ali dva plava preprečujeta naziv udarnika. Marsikdo izmed teh je sklenil, da se bo v bodoče plavim izognil in si priboril časten naslov. So pa tudi taki, katerim je graditev naše domovine kaj malo mar. S pogostim izostajanjem od dela škodujejo proizvodnji in manjšajo tekmovalne uspehe. Rizmal Anton beleži kar 6 plaviv v enem mesecu. Za njim ne zaostajajo mnogo Florjančič, Razpolnik in Golavšek.

Kaj začudili sta nas Mercejeva in Zavbejeva, ki tudi delata v jami. Pridni in odločni ženski sta to, ki pustita pri delu vsakega fanta zadaj. Ko sta prišli v jamo, so jih močje kaj čudno gledali in prišlo je tudi komu na misel, da bi se z njima malo pozabaval, a ga je veselje kaj kmalu minilo, ko jo je dobil okrog ušes. Mercejeva dela pri izvoznem vitlu in izvaža premog za dva odkopa. Pridno vozi vozičke in ni redko, da zapele ona dva, ko fantje šele enega. Rudarji so postali na ženski ponosni.

V kopalnici se naši sajasti rudarji kar pomladijo. Po kopeli se spreoblečejo in tako prenovljeni hite domov. Prej so bolj oddaljeni: iz Megojnic, Griž in Žalca morali hoditi na delo peš. Danes jim nudi uprava na razpolago tovorni avtomobil, ki jih vozi na rudnik in domov.

Mladinec, ki je bil 20 mesecev skupno na delovnih akcijah

S V. Celjsko mladinsko delovno brigado »Janeza Hribarja« se je pred kratkim vrnil iz Nove Gorice mladinec Kerše Leon, ki je 20 mesecev preživel na mladinskih delovnih akcijah.

Že leta 1946 je Leon odšel s I. Celjsko mladinsko brigado »Kajuh« na gradnjo proge Brčko—Banoviči, kot brigadir, kjer je ostal 2 meseca. Po vrnitvi brigade iz proge se je Leon takoj prijavil v brigado »Slavka Slandra«, ki je odšla na regulacijo Pesnice, kjer je bil komandir čete. Po vrnitvi Slandrove brigade iz Pesnice je odšel še enkrat na progo, to pot s III. Celjsko brigado »Bože Mravljaka«, kjer je ostal vse do zaključka gradnje.

Med tem časom pa je mladina Slovenije začela graditi progo Preserje—Borovnica, kamor je odšel tudi Leon po vrnitvi iz proge Brčko—Banoviči z VIII. Celjsko brigado »Bibe Roka«. Ko pa so mladinske brigade svoje delo na progah končale, je ostal tam na tečaju, 1947. leta pa odšel s I. Celjsko MDB »Bratov Dobrotinškov« na gradnjo nove proge Šamac—Sarajevo kot intendant brigade. Pozneje je bil tudi v II. Celjski brigadi »Ivanke Uranjek«, nato pa v VI. betonski brigadi. Iz proge se je vrnil koncem junija 1947. Pa tudi tedaj ni Leon ostal dolgo časa doma. Že prve dni avgusta je odšel na gradnjo ceste Celje—Sv. Peter in je bil tam posavljen za pomočnika kulturno prosvetnega referenta sekcije. Ko so koncem oktobra z gradilišča ceste odšle MDB, se je Leon po nekaj dneh od mora prijavil na gradnjo Nove Go-

Udarnik Miklavc Ludvik

V marsičem se je delo in življenje našega rudarja spremenilo. Zavest, da je postal sam lastnik proizvodnih sredstev, mu je vtila novih moči in ustvarjalnega elana pri delu. To opaziš na vsakem koraku, na vsakem obrazu. To sem opazil na večer, ko je skupina okoli trideset rudarjev postavljala mlaj za proslavo 1. maja — njihovega praznika. Prav visokega, celih 36 metrov so pripeljali. Okoli njega so se gnetli rudarji iz rova in od zunaj. Dvigati so ga prišli pomagat tovariši iz pisarn, delovodje in jamski inženir.

Po zaključenih pripravah se je pričel mlaj dvigati.

»Hojahoh!« je zapovedal resen Jevševar in okrašena obeljena smreka se je odtrgala od zemlje. Resni obrazi so zapotegnili na smeh in prijetni dovpti so skupino razgibali. Vedno više se je vzpenjal mlaj in z njim vred se je stopnjevala veselost. Zadnjič se je oglasil Jevševar:

»Hooooo... Stoj!« In mlaj je stal po konci. Prav na vrhu je zaplapolala zastava in naznanila ljudem, da se bliža praznik dela.

Eden od delavcev je prinesel pletenko in kozarec z jabolčnico, je zakrožil med fanti.

»Fantje, zapojmo!« se je spomnil Stane in po kotlini je udarila pesem — pesem rudarjev.

MI

rice in odšel v II. Slovensko MDB, kjer je opravljal funkcijo statističarja brigade.

Takoj po vrnitvi iz gradnje Nove Gorice se je ponovno prijavil in odšel s V. Celjsko MDB »Janeza Hribarja« nazaj na Novo Gorico, kjer je opravljal funkcijo kulturno prosvetnega referenta brigade.

Tako je Kerše Leon preživel 20 mesecev v mladinskih delovnih bri-

gadah kot brigadir in funkcionar, vedno vestno in vztrajno opravljal svoje delo, vnašal smelost in veselje v brigadno življenje, delal in risal, vodil sekcijski bilten na gradnji ceste Celje—Sv. Peter in sodeloval pri kulturnih prireditvah mladinskih brigad.

Živele mladinske delovne brigade, ki dokazujejo nevreden delovni heroizem in visoki patriotizem naše slavne mladine

Odbor za postavitev spomenika padlim borcem in žrtvam fašizma

Zveza borcev okraja Celje-mesto in okolica se je odločila, da postavi v Celju na trgu Svobode spomenik padlim borcem in žrtvam nacifašizma.

Spomenik naj bo veličasten spomin na borbo slovenskega ljudstva, ter opomin poznejšim rodovom na težke čase okupacije. Izraz spomenika naj predstavlja, kaj vse je moralo naše ljudstvo žrtvovati in pretrpeti za priborjeno svobodo. Vsem svojcem v borbi padlim, kakor v Celju in okolici nasilno usmrčenim žrtvam pa neminljiv granitni mejnik, med delom gospodstva kapitalistične predaprilske vladilne klike, in sedanjo mogočno vseljudo Osvobodilno fronto ter oblastjo. Obenem naj bo mogočen prikazatelj trdne in nepremagljive volje našega delovnega ljudstva, za učvrstitev v borbi doseženih svobod in pravic, za kar so prispevali oni, katerim se hočemo s tem vsaj delno oddolžiti ter dokazati, koliko spoštujemo in cenimo njih herojska žrtvovanja. Spomenik

Delovni kolektiv Tovarne sadnih sokov pomaga pri gradnji zadružnih domov

Na množičnem sestanku takoj v začetku leta, je delovni kolektiv Tovarne sadnih sokov in marmelade sprejel obveznost, da bo opravil mesečno dve sto prostovoljnih ur na gradiliščih zadružnih domov, razen tega pa pošlal na delo 10 strokovnjakov, ki bodo opravili 960 ur, katere bodo ostali delavci nadoknadili s prostovoljnimi delom v tovarni. Drugi del sklepa tovarna žal ni mogla izvršiti, ker so strokovnjaki pri velikih montažnih delih v tovarni neobhodno potrebni. Delovni kolektiv pa kljub temu ni hotel znižati svoje prvotne obveze, ki znaša 3000 prostovoljnih ur.

Delovni kolektiv je razdeljen v 8 delovnih brigad, med katerimi se je razvilo živahno tekmovalstvo. Na čelu vseh osmih brigad je delovni štab tovarne, ki organizira vse delo in vodi točno evidenco nad opravljenimi urami posameznih brigad ter z nazorno urejenimi grafikoni vzpodbuja brigade k tekmovalstvu. Vsaka bi rada bila prva, vsaka bi rada dobila prehodno zastavico. Jasno je, da se ocenjuje opravljene ure v sorazmerju s številom članov vsake brigade. Tovarniški štab brigad vodi tudi osebno kartoteko, ki razen tekmovalstva med brigadami zasleduje tudi izpolnjevanje obvez po sindikalni in mladinski liniji, kakor tudi izpolnjevanje obvez Zveze borcev. Najboljši brigadi se mesečno podeljuje prehodna zastavica.

Tekmovalstvo je že v prvem mesecu zavzelo širok razmah, saj je delovni kolektiv v aprilu opravil 725 delovnih ur na gradilišču. Kot najboljši brigadi sta se izkazali 2. in 8. brigada. Druga brigada je sestavljena iz

naj bo predstavljatelj volje in v razumevanje vsem plastem našega ljudstva za nenehno graditev in spopolnitev našega gospodarstva, ki prehaša pod modrim vodstvom maršala TITA, prvoboritelja v borbi, obnovi in petletnem planu k naprednejšemu socialističnemu družabnemu redu.

Združeni odbor zveze borcev okraja Celje mesto in okolica, poziva vse članstvo, prebivalstvo kakor člane vseh masovnih organizacij za čim pozhrtvovalnejše sodelovanje pri graditvi s prostovoljnimi delom kakor nabiralni akciji prostovoljnih prispevkov.

Pokažimo z zgraditvijo spomenika, da nad vse cenimo žrtve, kakor svobodo, katere lik naj istočasno predstavlja spomenik v Celju. Dokazimo, da hočemo trdno združeni v edinstveni Osvobodilni vseljudojski fronti izpolnjevati ter zgraditi vse, za kar so naši najboljši darovali svoja dragocena življenja. G. T.

ključno iz mladincev in mladink, medtem ko tvori osmo brigado strokovni tečaj. Te dve brigadi sta od vseh opravljenih ur opravili 50 odst. in sta le za las druga od druge v tekmovalstvu. Zelo dobro so se pokazali tudi transportni delavci in nameščenci, medtem ko obrtne delavnice nekoliko zaostajajo. Prvi del tekmovalstva bo zaključen 1. junija. Nekateri tovariši imajo samo v aprilu po 20 prostovoljnih ur.

Razen omenjenega moramo poudariti tudi tehnično izvedbo delovnih akcij. Zaradi koordinacije dela javlja delovni štab tovarne vsako nameravano delovno akcijo dan prej mestnemu delovnemu štabu. Ker je ob popoldanskih urah precej navala, organizira delovni štab delo tudi v izmene, ki delajo popoldne.

Delovni kolektiv je razen ur na gradilišču opravil v marcu 260 prostovoljnih ur v tovarni, katere pa ne šteje v svojo obveznost pri gradnji zadružnih domov.

Iz vsega zgoraj omenjenega lahko posnamemo, da je delovni kolektiv Tovarne sadnih sokov in marmelade v Celju pravilno razumel veliko nalogo drugega leta petletke — gradnjo zadružnih domov. S. A.

Borba na ruševinah traja naprej

Uslužbenci MLO so prišli v kaj čuden položaj. Nikakor ne morejo pogruntati kdaj bo tisti dan, da bodo začeli s prostovoljnimi delom na naših ruševinah. Pa še to je najbolj zanimivo, da čakajo na osmi dan v tednu, ki pa nikakor noče priti.

Je že tako. Nekateri mislijo, da je dovolj, če so se obvezali, delali bodo že drugi.

Prejšnjo sredo so celjski grafičarji pospravljali na ruševinah. Če si tako od daleč opazoval, so nekateri res pridno delali. Povsod pa se najdejo taki, ki samo pridejo opazovat kako drugi z voljo delajo.

Tudi vojaki so začeli pomagati. To je skupnost. Skupno v borbi, skupno pri delu in uresnitvi naše prve petletke. V treh dneh so naredili 890 ur in efekt njihovega dela se na ruševinah precej pozna.

Najbolj se je odlikovala prejšnji teden mladina, a posebno pa še celjski pionirji, ki so vzgled ostalim. Tako, da lahko po dosedanem uspehu dela sklepamo, da so se Celjani zmogli, ko so pred kratkim imeli »Teden čistoče«, kajti čiščena se je šele ta teden prav razvila.

Mestni park je očiščen nesnage. Lepo je pogledati, kako je vse zeleno, čisto in pripravljeno, da sprejme sprehajalce.

Tekmovalstvo med posameznimi podružnicami se stopnjuje, borba za prvo mesto se bje med Tovarno sadnih sokov, Mestno klavnico in sindikatoma poštnih uslužbencev. S. D.

Plenum OF Celje-okolica je pregledal dosedanje delo in si zadal nove naloge

V dneh pred II. kongresom OF, na katerega se je večina članov Osvobodilne fronte pripravila s pospešenim delom in v medsebojnem tekmovalstvu, je OF pregledala svoje delo in uspehe v dobi od prvega kongresa. Na plenumu OF okraja Celje-okolica je sekretar tov. Žagar Zoran orisal velike uspehe, ki jih je dosegel aktiv Osvobodilne fronte v času med obema kongresoma.

V referatu, ki ga je podal, je očrtal nastanek Osvobodilne fronte, njen razvoj in vlogo, ki jo je odigrala v narodno osvobodilni borbi. Ko je v nadaljevanju prešel na čas po osvoboditvi, je dejal:

Naše tovarne in podjetja so bila demolirana, mnogo vasi požganih, tisoče internirancev se je vračalo lačnih in golih v domovino. Ljudski odbori, pravi predstavniki oblasti osvobodjenega ljudstva v zgodovini slovenskega naroda so stali pred težkimi nalogami. Toda odbori in aktivisti krajev in vasi našega okraja so z isto dosledno revolucionarnostjo mobilizirali množice za izvedbo nalog, ki so se postavljale pred ljudsko oblast. Pri reševanju gospodarskih nalog in v stalni borbi s sovražnimi elementi iz vrst protiljudske duhovščine, vaških kulakov in razlaščenih kapitalistov, je dobivala Osvobodilna fronta v našem okraju vse bolj obsežne borbene gospodarsko-politične organizacije delovnih ljudi.

Agrarna reforma, stoletna težnja vaškega proletariata in kmečke revščine je bila izvršena pod budnim vodstvom Osvobodilne fronte. 8.500 hektarov razlaščenega zemlje je ljudska oblast razdelila tistim, ki jo obdelujejo. Na tej podlagi so bile že v zgodnji pomladi l. 1946 ustanovljene štiri kmetijsko-obdelovalne zadruge, ki si kljub nekaterim težkostem utirajo pot v lepše življenje. Zadrudništvu, kmetijskemu in nabavnoprodajnemu je bila posvečena posebna skrb s strani Osvobodilne fronte. Frontne organizacije so vztrajno dvigale in razvijale zadruge kot nujno potrebne gospodarske organizacije delovnega kmeta. Pod močnim pritiskom in jačanjem zadrug, v katerih je bilo že v letu 1947 včlanjenih 15.200 članov Osvobodilne fronte je izginjal privatni trgovskošpekulantski sektor kot nepotreben in škodljiv sektor med producentom in konzumentom. Iz 8 Naproz v letu 1945, ki so imele izključno trgovsko distributivni značaj, je tekoma razvoja zrasla močna zadruga organizacija, ki obstoja danes iz 72 samostojnih kmetijskih zadrug. Na iniciativo Osvobodilne fronte se je v letošnjem letu na dvajsetih mestih okraja pričelo graditi zadružne domove, ki bodo postali center novih pogledov naših kmetov na nadaljnji razvoj kmetijskega gospodarstva. S tem so podani pogoji za hitrejši napredek in dvig zaostalih oblik kmečke proizvodnje. Razumljivo je, da bo spričo ogromnih nalog, ki stojijo pred frontnimi organizacijami v zvezi s pojačanim delom na vasi potrebno še več sistematičnega in stalnega dela našega aktiva na dvigu politične in zadruga zavesti članov kmetijskih zadrug.

Vsi napori nasprotnikov, zadržati razvoj časa, so se razbili ob odločnem nastopu Osvobodilne fronte

Organizacijsko stanje in uspehe ter pomanjkljivosti na tem polju je prikazal organizacijski sekretar Okrajnega odbora OF v svojem govoru:

Če pogledamo nazaj v dobo neposredno po I. kongresu in spremljamo organizacijsko utrditev iste v našem okraju, potem moramo ugotoviti dejstvo, da se je razvijala v okviru nalog, ki so bile postavljene na tem kongresu. Zaradi mobilizacije sil pri obnovi in notranji ureditvi razmer je organizacijsko delo sicer trpelo, vendar pa sta širok političen program in demokratične organizacijske oblike nudile dovolj pogojev, da se je Fronta tudi v našem okraju začela dokaj hitro konsolidirati in dobivati solidnejše organizacijske oblike.

Naloga, sprejete na I. kongresu, so bile povod številnim množičnim sestankom in zborovanjem, na katerih se je razlagal razširjen program OF in na katerih se je utrjevala zavest članstva in pogledi v bodočnost.

Razlaganje programa Osvobodilne fronte, zakona o volivnih imenikih, potem diskusija o načrtu ustave, stabilizacija dinarja in drugih gospodarskih in političnih problemih so pritegnili k aktivni diskusiji množice prebivalstva, kar je pokazalo na mnogostrano dejavnost Osvobodilne fronte.

Politične, gospodarske, kulturne in druge naloge, ki so bile postavljene pred Fronto v našem okraju, so se reševale v skladu s smernicami, vendar pa dovoljuje vsebina programa in širina organizacije Osvobodilne fronte, da smo pristopali k reševanju teh nalog, kakor tudi k organizacijskemu utrjevanju na tak način, ki je upošteval značilnosti kraja, kjer se čisto kmetijski predeli prelivajo v izrazito industrijska naselja.

Zaradi slabega socialnega sestava odborov OF, v katerih so prihajale več ali manj do izraza protiljudske tendence ljudi, ki so se vrinili v vodstva, večkrat ni bilo mogoče dovolj hitro in neposredno reševanje postavljenih nalog. Po izvršenih volitvah v odbore OF se je to stanje izboljšalo, vendar pa so posebno v zadnjem času ponekod, zaradi odhajanja ljudi iz vasi, vaški odbori

Toda izdajstvo, ki ga je ta klika plačancev inozemskega kapitala zagrešila v času, ko so se naše delovne množice borile za svoj nacionalni obstoj, ni bilo še dovolj globoko.

Ni še skoraj porasla trava naših partizanskih grobov, na grobovih naših talcev in nedoraslih otrok, ko zopet agenti Vatikana in svetovne reakcije štuvajo na vojno. Hoteli bi pri nas po vzoru Grčije, Italije in drugih držav, s pomočjo bedastih parol o vojni, skupnih kotlih, preganjanjem Cerkev itd. razbiti enotnost ljudstva, ki jim onemogoča podle naklepe. Zadnji procesi v Celju in Ljubljani pa so dokazali, da razen nekaj okorelih zločincev in kriminalnih elementov nihče več ne naseda agentom tuje imperializma. Politične enotnosti našega ljudstva, ki je teko jasno izražena v Osvobodilni fronti nihče več ne more razbiti. Panika, ki je nastala v zapadu, v Vatikanu in v taboru imperialistov, ki je plod tresljavega kapitalističnega reda in revolucionarnosti potlačenih narodov, pa nam je jasen dokaz, da smo na pravi poti.

Na spletke in rovarjenja novega fašizma na zapadu bomo najbolje odgovorjali s pojačanim delovnim elanom, z izpolnjevanjem planskih nalog s postrežno budnostjo napram domačim izdajalcem. S stalnim dviganjem politične zavesti delovnega ljudstva bo Osvobodilna fronta izvajala nove zmage na polju izgraditve države socializma. Osvobodilna fronta se zaveda, da je ljudstvo, kateremu je ideja o svobodi in blagostanju prešla v zavest in postala materialna sila, nepremagljivo.

oslabljeni, tako da delo ne izvršujejo dosti temeljito, ampak včasih kar celo preveč površno.

Mobilizacija množic proti vsem pojavom, ki bi škodovali enotnosti Frontne organizacije, volitve v ustavodajno skupščino in druge volitve v organe ljudske oblasti in pa doseženi uspehi, vse dokazuje pravilnost prijemov, s katerimi se je pristopalo k pojasnjevanju vprašanj, ki nastopajo v taki družbeno revolucionarni dobi. Razširitev in utrditve vrst z mobilizacijo množic pri obnovi, pri prostovoljnem delu in istočasna borba proti apolitizaciji, s katero hočejo nasprotniki ustvariti nezanimanje množic za številna vprašanja in omrtvičiti visoko delovno pripravljenost, vse to je organizacijo Osvobodilne fronte še utrjevalo.

Razni gospodarski ukrepi, zainteresiranje in sodelovanje širokih množic pri uveljavljanju zakona o agrarni reformi, prikazovanje zunanje politične situacije, razvijanje ljubezni do Sovjetske zveze vzporedno najostrejša borba proti izdajalski protiljudski duhovščini, vse to je trdnost organizacije poglabljalo in ustvarjalo pogoje za nadaljnji razvoj.

Zadrudništvu je našlo v novih pogojih ugodna tla za razvoj in je OF s pravilnim razlaganjem in tolmačenjem zadrudništvu dosegla, da je bila organizirana široka mreža nabavnoprodajnih zadrug. Danes pa z odločnim pobljanjem nepravilnih teorij o razvoju našega zadrudništva pomaga ob sodelovanju in zanimanju predvsem vaščanov graditi in ustanavljati kmečke zadruge.

Važna naloga je bila postavljena pred Osvobodilno fronto z gradnjo zadružnih domov. Vsi napori nasprotnikov, zadržati razvoj časa, so se razbili ob odločnem nastopu OF; vsled pravilnega tolmačenja pomena zadrudniških domov predvsem za ekonomski in kulturni dvig vasi, pa so začeli kmetje ustanavljati odbore za graditev teh domov. Osvobodilna fronta lahko s ponosom pokaže na 30 takih odborov, od katerih jih bo 20 letos gradilo. Vztrajno delo organizacij Osvobodilne fronte pa bo moralo stalno vzpodbujati množice za

(Nadaljevanje na 5. strani)

Živelno naše delovno kmečko ljudstvo, močen činitelj v izgradnji naše boljše bodočnosti!

(Nadaljevanje iz 4. strani)

sodelovanje in pomoč kmetom pri tej veliki akciji.

Zakon o nacionalizaciji industrije je bil predmet dolgih in temeljnih razprav, v katerih se je pojasnjeval ekonomski pomen tega, za razvoj našega gospodarstva tako važnega ukrepa. S stalnim in ponovnim tolmačenjem petletnega plana, dajanjem realne perspektive, vzpodbuda za najtesnejše sodelovanje z organi ljudske oblasti pri ustanavljanju krajevnih in lokalnih gospodarskih podjetij; vse to je držalo množice v stalni pripravljenosti, priskočiti z ustvarjalnim delom tja, kjer potreba ali razvoj to narekuje.

Opirajoč se na zdrav program je OF ob budnosti svojih organizacij uspela razkrinkati v našem okraju slučaje spekulacije, sabotaže ali zaviranja gospodarskega napredka ter se s tem jačala in napredovala.

Sodelovanje z množičnimi organizacijami se je odražalo na vseh poljih dejstevstvanja, vendar bi bili uspehi lahko mnogo večji, če bi bila medsebojna povezava kompaktnejša in dosežena boljše koordinacija dela.

Kampanjski način dela pa je ustvaril mnogokrat pogoje, v katerih je sodelovanje množic moralo nujno narasti in padati. Tak način dela pa je šestokrat tudi povzročil, da je zaradi ene kampanje zamrlo vse ostalo delo, ki je bilo po svojem značaju in vsebini morda prav tako nujno in važno.

Organizacija OF v našem okraju, ki se ponaša s precej močno razvito industrijo, je že takoj v začetku polagala največjo pažnjo v ustvarjanju najtesnejšega sodelovanja delavcev in kmetov. To sodelovanje je v neki meri uspelo poglobiti in razširiti, vendar pa bistvo zveze delavca in kmeta še ni bilo dovolj poudarjeno, najmanj pa, da bi prišlo do tiste oblike zveze, ki jo vloga obeh v našem gospodarstvu nujno nakazuje.

Organizacija AFŽ ni zajela v dovoljni širini naših žen, akoravno je v OF vključenih 52,8 odst. OF bo morala nuditi tej svoji množični organizaciji več in boljše pomoči, da se bo stanje izboljšalo. Razvoj organizacije LMS je bil hiter in je bila v njo zajeta kaj kmalu večina mladine. Teh organizacij Osvobodilna fronta ne sme prepustiti samih sebi, če hočemo, da se bo odstotek organizirane mladine, ki je nekoliko padele, zopet dvignil. Analiza nastalega položaja in uvedba boljših organizacijskih metod, bo k temu dosti pripomogla.

Fizkultura ima pri nas vse pogoje, da se razvije v močno organizacijo, vendar pa bo morala pokazati več smisla za naslonitev na Osvobodilno fronto in njene druge organizacije.

Zveza borcev je ena najmlajših organizacij, vendar je že v kratkem času doživela lep razmah. Po vključitvi vseh borcev v organizacijo bo to vsekakor močna enota v sklopu drugih množičnih organizacij in bo lahko mnogo doprinesla k naporom in uspehom v našem gospodarstvu.

Gasilska organizacija je imela, kakor vse druge množične organizacije, močno oporo v povezavi z OF. Organizacija, ki je dosegla v našem okraju 2.398 članov, je v našem gospodarstvu kot buden čuvar narodne imovine, vsekakor važen gospodarski činitelj. Prav ta organizacija pa je dobila v svoje vrste največ ljudi, ki upajo, ravno zaradi slabe povezave gasilstva z OF, dobiti tukaj ugodna tla za svoje protiljudsko delo. Ti ljudje ustvarjajo včasih za večino nerazumljiv odnos do OF in uveljavljajo škodljive separatistične težnje odtujevanja od OF in ostalih množičnih organizacij. Naloga vseh zdravilnih elementov v organizaciji je, da pristopijo k najtesnejšemu sodelovanju z OF, ker ji bo to dalo vsebino, ki ji danes še manjka. OF pa bo, kakor steber, na katerega se bo tudi gasilstvo naslonilo.

Stremljenje po ideološki izgradnji in vzgoji množic, ki je eno osnovnih načel Osvobodilne fronte, je dobivalo izraza v številnih sestankih gospodarskega ali političnega značaja, v ljudskih univerzah, študijskih krožkih, bralnih večerih, knjižnicah itd., vendar pa se je pri vsem tem mnogo grešilo, še prav posebno v popušča- nju ustvariti najtesnejši kontakt z LPS.

Porast knjižnic kaže uspehe naporov, dati na vas čim več možnosti

kulturne izgradnje. V letu 1946 je bilo 37 knjižnic, leta 1947 že 50, danes pa jih je v okraju 65 s preko 12.000 knjigami. Če bomo pri tem dvignili še število naročnikov na naše časopise, potem bo storjen precejšen korak naprej k uresničenju zastavljenih ciljev.

Uspehi pri izvajanju političnega programa in gospodarskih nalog se odražajo v stalnem poglobljanju samozavesti članstva OF, odražajo se tudi v številkah, ki kažejo stalno tendenco dviganja. Od decembra leta 1945, ko je znašalo število članstva 15.200, se je dvignilo na 34.233. Torej za celih 118%. Kljub temu, da se je zaradi porasta članstva dvignila tudi mesečna članarina za skoro šestkrat, je vendar povprečni mesečni prispevek na člana manj, kakor 3 din. Število odborov OF je znašalo prvotno 64, ki pa se je z reorganizacijo in ustanovitvijo vaških odborov zvišalo na 168. Po priključitvi krajev iz bivšega šmarskega in konjskega okraja, je skupno število vaških odborov sedaj 204.

Vsebinska političnega dela se je odražala v prostovoljnem delu, prikazana je bila pri obnovi šol, popravljanju in posipanju cest, pri čiščenju ruševin, popravljanju mostov, delu mladine pri gradnji železnice itd. Zaradi dostikrat malomarnega odnosa do vodenja evidence in statistike, pa do poročanja o prevzemanju obvez in doseženih uspehih, pa ni mogoče prikazati vsega efekta dela, ki je gotovo večji, kakor pa ga kažejo številke.

Samo pri delu na glavnih cestah je opravljenega skupaj 220.000 ur dela v vrednosti 2.200.000 dinarjev, mladina se je predvsem angažirala na mladinski progi, kjer je v 216.000 urah ustvarila vrednosti za preko 2.500.000 din. Druge delovne akcije pri obnovi našega gospodarstva, predvsem prostovoljno delo članov sindikata, pa je izraženo v preko 2 milijonov delovnih ur v vrednosti 20 milijonov dinarjev.

Pripravljenost množic za skupno sodelovanje pri vseh naporih, ki so potrebni za dvig našega gospodarstva, pa razumevanje poudarjanja OF o potrebi utrjevanja enotnosti in bratstva je bilo izraženo v vseh številnih podvigih, ki so bili izvedeni z množično mobilizacijo. Za pomoč Albaniji je bilo zbrano 1.300.000 din, za socialni fond 456.000 din.

Člani Osvobodilne fronte in člani množičnih organizacij sprejemajo kar naprej delovne obveze, ki bodo v precejni večini v korist gradnje združnih domov. Doslej je bilo zbranih 165.407 ur obvez v vrednosti 1.984.884 dinarjev, od česar je doslej od prejetih poročil izvršenega dela za 694.716 din. Dejanski uspeh je prav gotovo večji, vendar je situacija takšna, da je treba včasih skoraj s silo dobiti poročila o izvršenih delih, ki jih ponekod vse preveč ljubosumno čuvajo za sebe. Vsega skupaj je torej po podatkih, ki so na razpolago, bilo napravljene dela v 2.493.893 urah in vrednosti 25.394.716 din. Vsekakor uspeh na katerega je Osvobodilna fronta lahko upravičeno ponosna.

Tovariši in tovarišice! Naše gospodarstvo postavlja pred nas res velike naloge, ki bodo uresničene le tedaj, če bosta v Osvobodilni fronti povezana najtesneje tako delavec in kmet in delovni inteligent. Da pa bomo v tej tesni povezavi vseh zdravilnih elementov naše družbe sposobni vse naloge udarno in hitro reševati, bo potrebno organizacijo OF v našem okraju še okrepiti, utrditi jo in ustvariti najtesnejšo organizacijo med Okrajnim odborom in med odbori OF v tovarni in na vasi.

Za organizacijsko utrditev Fronte v okraju bo predvsem nujno potrebno pristopiti k pozitivni slabih organizacij na vasi in okrepitvi politične samozavesti članstva. Taka utrditev bo dala pogoje za vsestranski razvoj Osvobodilne fronte v okraju.

Vprašanje evidence in statistike bo treba obravnavati resneje. Popraviti in korigirati bo treba nepravilen odnos, ki ga imajo mnogi odbori do tega vprašanja. Urediti bo treba člansko kartoteko v postavljenem roku.

Odbori, ki so zaradi odhoda funkcionarjev oslabiljeni tako, da vrši v mnogih primerih delo le še sekretar ali predsednik ali pa po največ trije člani odbora, bo treba okrepiti.

Občni zbor sind. podružnice Gozdnega gospodarstva Celje

23. aprila je imela sindikalna podružnica pri Gozdnem gospodarstvu v Celju svoj letni občni zbor. Organizacijsko tehnično je bil ta občni zbor prav dobro pripravljen, vendar se člani dosedanjega odbora niso zavedali velikih nalog, ki jih izvršuje gozdarstvo v prvi petletki, niso se zavedali, da je sindikalna organizacija ena od masovnih organizacij OF, zato tudi niso posvečali dovolj pažnje vzgoji članov sindikata. Izkazalo pa se je tudi, da se nekateri člani odbora sindikalne podružnice niso niti zanimali za svoje naloge in naravno niso mogli prenašati na članstvo pravičnega pojava nalog sindikatov v novi Jugoslaviji.

Da občni zbor ni bil ideološko pripravljen, nam je pokazalo podajanje poročil. Iz tajniškega poročila se sploh ni dalo ugotoviti kakšno je organizacijsko stanje sindikalne podružnice, kar bi moralo vsekakor biti v tem poročilu razvidno. Iz njega se je razvidelo samo, da se je dosedanji odbor v času od svoje izvolitve do občnega zbora, to je v štirih mesecih, sestel vsega samo štirikrat. Iz ostalega poročila ni bilo razvidnega ničesar. Ob zaključku tajniškega poročila pa se je tajnik podružnice opravičeval, da je delo oteženo, ker je velika večina članstva močno zaposlena na terenu. Že to opravičilo kaže nezrelost in nepravilno pojmovanje sindikalnega dela, oziroma nepojmovanje sklepov IV., V. in VI. plenuma COESJ. Tako ta odbor ni prišel na to, da se lahko dela tudi po sindikalnih grupah, kar je za to podružnico edino mogoče. Iz ostalih poročil se da sklepati, da se odbor sploh ni sestel pred občnim zborom, da bi se pomenil o uspehih svojega dela. Odbor se ni zavedal, da je občni zbor polaganje obračuna članstvu o delu za čas poslovanja tega odbora.

Po podanih poročilih se nikakor ni mogla razviti debata. Šele po referatu zastopnika KSS, tov. Svedličiča, ki je pokazal na grobe napake, je poseglo par tovarišev in tovarišic v debato.

Kot je že uvodoma omenjeno, je bil organizacijsko tehnično občni zbor prav dobro pripravljen, zato je potekalo izbiranje kandidatov za novi odbor prav dobro. Prisotni tovariši in tovarišice so predlagali in odbor najboljše tovariše in tovarišice, ki naj v novi poslovni dobi izvrše naloge sindikata z zavestjo, da je danes dobra sindikalna organizacija največja opora podjetju pri izvrševanju njegovih nalog pri izvajanju Titove petletke.

Po končnih volitvah, ki so potekle prav dobro in na podlagi ugotovitev iz diskusije si je članstvo zadalo sledeče sklepe:

Funkcionarje, ki s svojim delom v odboru ustvarjajo malodušje s pasivizacijo dela, pa takoj nadomestiti.

Vse množične organizacije bo treba tesneje navezati na OF in najti oblike dela, da bodo rezultati boljši. Posebno v mladinski in fizikalni organizaciji pristopiti k pridobivanju in vzgoji kadra.

Določiti list, ki bo vršil službo stalnega informatorja po vseh organizacijskih vprašanjih, ki so potrebna za nenehno utrjevanje Fronte in njenih organizacij.

Organizacijska utrditev, pogloblitev politične vzgoje in pripravljenost reševati gospodarska vprašanja hitro in udarno bo treba vskladiti z gradnjo združnih domov na vasi.

Tovariši in tovarišice!

Gospodarska ofenziva, ki jo vršimo, rekonstrukcija kmetijstva in na drugi strani porast industrializacije in začetki največjega razvoja elektrifikacije postavljajo naloge, na katere je treba biti pripravljen vedno in povsod. Poznavanje političnih in gospodarskih problemov in pripravljenost zavestnega in discipliniranega vključevanja v delo, to je najboljša priprava za II. kongres Osvobodilne fronte.

Po obeh govorih se je razvila živahna diskusija, ki je še nakazala nekaj problemov pri delu organizacije. Po govorih in diskusiji pa je plenum sprejel več sklepov, katerih izvedba bo še bolj utrdila moč Osvobodilne fronte v okraju.

1. Delo v sindikalni podružnici se reorganizira in se prenese težišče dela v sindikatu na sindikalne grupe;
2. Zvišali bodo povprečno članarino OF;
3. Izvedli bodo in okrepili bodo organizacijo LMS;
4. 50 % vseh članov bo naročenih na Delavsko enotnost;
5. Uvedli se bodo redni tedenski študijski sestanki;

Najboljša aktivistka AFŽ

Tovarišica Ruprecht Marija je preprosta delavska žena, vdova. Vse življenje se je trudila za svoj obstoj. Takoj po osvoboditvi se je z vso predanostjo lotila političnega dela z ženami na Dolgem polju, dela z ženami, ki zahteva veliko požrtvovalnosti. Sekretarka AFŽ na Dolgem polju je postala leta 1947. Pri najrazličnejših kampanjah dosegala najlepše rezultate. S prepričevalnim delom svojih odbornic in aktivistk je uspela zvesti žene v širino, ker se zaveda, da organizacija predstavlja množice žena, ne pa samo peščico.

Ko je naša produkcija klicala nove delovne moči, se je tovarišica Ruprechtova, dosedaj gospodinja, takoj odzvala in se vključila v delo v tovarni hlačevine. Vkljub temu pa ni zamenjala svojih političnih dolžnosti, ampak jih z vso doslednostjo vrši še nadalje.

Takšne žene, ker ni to edinstven primer, so garancija, da imamo dovolj delovnih rok, ki ne odstopajo nikdar od svojega cilja, ampak grejo

7. Po prvem maju bo celotno članstvo sodelovalo pri prostovoljnem delu za gradnjo združnih domov.

Po sprejetju sklepov so prisotni prešli na volitve delavskega inšpektorja.

Po končanih volitvah je prisotne pozdravil v imenu podjetja sekretar podjetij tov. Borc Ivan, ki je povdaril kako velike važnosti je za podjetje dobra sindikalna podružnica in je želel novoizvoljenemu odboru obilo uspehov pri skupnem delu za uspešno izvedbo planskih nalog, ki nam jih nalaga dolžnost do domovine.

AB

smelo preko vseh težav v prvih vrstah borcev za izgradnjo socializma.

PM

Obvestilo

vsem zavarovancem, rentnikom, v pokojencem, njih svojcem, delodajalcem in sindikalnim podružnicam!

Upravni del Ekspoziture DZSZ v Celju se s 1. majem 1948 preseli z vsemi administrativnimi pisarnami začasnno v pritličje desnega trakta nove stavbe »Doma ljudskega zdravlja« v Gregorčičevi ulici nasproti Zdravstvenega doma (poseben vhod). Razdelitev upravnih pisarn je razvidna na oglasni deski pri vходу.

Telefonske številke so:
I. za administrativni del DZSZ — Gregorčičeva ulica:

a) prijave, informacije, članstvo, osebni listi, datjave, nezgode, pokojnine, namestnik šefa ekspoziture, vložnice, dežurna služba, telefon 53.

b) obračunski referat, mezdne liste, blagajna, ekonomat, tajništvo, šef ekspoziture, telefon šte. 300.

II. Zdravstveno vodstvo:
Zdravnik-starešina, zdravniki, zdravniška administracija, ambulante, zdravniške sestre, fizikalna terapija, informacija glede zdravnikov, telefon šte. 301.

Zdravstveni oddelek ostane v Vodnikovih ulici 1, pritličje levo.

Uradne ure administracije so od 7,30—14,30; sprejem strank od 8—12.

Dežurna služba za administracijo do 19, ob nedeljah in praznikih od 9—11.

Blagajna posluje od 8—12.

Zdravniška služba:
za splošno prakso od 7—18 po razporedu,

zdravniki-specialisti po razporedu, ki je objavljen in razviden na oglasni deski.

Zdravniške obiske na domu vršijo v nujnih in potrebnih slučajih zdravniki splošne prakse:

Dr. Čerin Josip, Celje, Cankarjeva ulica 9; dr. Fišer Jože, Celje, Kržišnikova ulica 2; dr. Bitenc Maks, Celje, Ljubljanska cesta 8; dr. Polensek Marjan, Celje, Cankarjeva ulica 9; prim. dr. Raišp Ivan, Celje, Stanetaeva ulica 20. Zадnja dva po dogovoru zaradi njihovega zdravstvenega stanja.

Obiski na domu naj se ne naročajo po telefonu.

Svoje bolnika naj prinese bolniški list, kjer je točno označen naslov pacienta, naj po možnosti opiše zdravniku glavne znake bolezni. Zaradi prezaposelnosti zdravnikov pa je utemeljeno, da se kliče zdravnik na dom, posebno v nočnem času, le če je res nujno potrebno.

Zdravniki-specialisti ne vršijo obiskov na domu.

Prosimo sindikalne podružnice, KSS, KLO, OLO, MLO ter vse množične organizacije, da na svojih masovnih sestankih seznanijo s prenjim vse upravičence in njihove svojce.

Drž. zavod za socialno zavarovanje Ekspozitura — Celje

Občni zbor

Zveze uslužbencev zdravstvenih in socialnih ustanov, podružnice III. (Zdravstveni dom)

Vršil se je v nedeljo 18. aprila 1948 s pričetkom ob 9. uri in z 85 % udeležbo članov.

Po poročilih, ki so jih podali zadolženi funkcionarji, je bilo razvidno, da se je podružnica s primerjavo občnega zbora prejšnjega leta precej razgibala, pokazala precejšen elan in polet naprej. To je podružnica, ki je bila prej vedno med najslabšimi.

Sicer so resnično delali samo nekateri funkcionarji, nekaj med njimi pa jih je še spalo, a upati je in kar bo tudi prav gotovo, da bo dosedanje

agilno članstvo pritegnilo še ostale v tek neumornega dela na sindikalnem polju, v borbo za izvedbo petletnega plana.

Ves potek občnega zbora z volitvami vred je potekal tako lepo domače brez vsakih zapletljivost.

Izvolili smo si tovariše, katere smo si že ves čas želeli na vodilna mesta. Izvoljeni člani so res zavedni, ki bodo delali s pravo zavestjo in elanom na sindikalnem polju. Tu se vidi kakšno zaupanje so si pridobili med ostalim članstvom v delu tekom leta.

KF

Živeli Enotni sindikati — šola socializma delovnih ljudi naše dežele!

— KULTURA IN PROSVETA —

„Težka ura“ v Ljudskem gledališču

Za obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte je naša gledališka družina vprizorila znano Borovo igro »Težka ura«. Igra je nadvse primerena za tak praznik in ni fudno, če so v teh dneh premnogi posegli po njej v spomin na konec naše pasivne zgodovine in vdane odpornosti ter začetek aktivnega odločanja o lastni usodi, začetek aktivnega izživiljanja vseh sil našega naroda, tudi duševnih in kulturnih. (J. Vidmar).

Delo je pred Raztrganci prvi večji znani dramski komad Mateja Bora in menda edino te vrste v naši literaturi. Na prvi pogled lahko vprizorljivo s svojo jasno grajenostjo, z ostro zahtevnimi tipi in s svojo idejo je vendarle trd oreh za vse igralce, ki morajo predstavljati izsek človeške družbe v meščanskem okolju Ljubljane 1. 1942 (izvzeti so gestapovski izvržki, ki jih res ni težko postaviti). Kajti Bor vendarle noče ostati pri tipizaciji in na površini, njegove osebe zahtevajo od igralcev poglobljeno »psihološko« igro, resnično igranje in ne deklamacijo. Če te igre ni, bi nekateri prizor ostal brez pravega odrskega učinka, kar je zaradi slavnostne ure dvakrat težko.

Igra je bila na hitro roko postavljena, kar po eni strani znova potrjuje zmogljivost domačega amaterskega ansambla, po drugi pa vede do občutnih neskladnosti med dalekosežno vsebino in močjo igranja. Grobelnikov zdravnik je bil sicer primerno izdelan, vendar ni izžareval tistega notranjega nemira poštenega intelektualca, ki se sicer še ni dvignil

v meglene stene svojih miselnih konstrukcij, marveč še vedno stoji z eno nogo vsaj na tej prašni zemlji, na kateri bo konec koncev vendarle začel živeti človeka vredno življenje. Gombačev profesor je bil mestoma res do kraja tisto, kar je, namreč pokveka, ki ji je lahko vsaka bedarija svetovni nazor. Možno pa bi bilo s Sašo oblikovati še jasnejše tisti del buržoazne inteligence, ki še ni porušila socioloških in psiholoških temeljev starega sveta v samem sebi. Profesor Saša je inteligent v klavnem položaju med kladivom kapitala in nakovalom proletariata. V njegovih, za marsikakega tako vabljenih čisto »duhovnih stremeljenj« resnične ostrine družbene stvarnosti otope; iz socialnega pacifizma pa ni več daleč do izdajstva. Gombač je sicer pokazal s svojo igro bednost takega inteligenta, ni pa z zadostnimi poudarki nakazal njegove usodne perspektive. Matjaž, nosilec ideje, je na pogled lahka vloga, a zahteva brez dvoma igralca z večjo odrsko izkušnjo, kakor jo ima Zagoričnik. Zagoričnik je sicer ena izmed pomembnejših pridobitev v gledališki družini, vendar bi bilo napak, če bi prehitel razvoj. Od deklamacije do interpretacije je precej dolga pot. Je pa tudi v tej vlogi pokazal svoje kvalitete, ki smo jih opazili pri drugih njegovih nastopih.

Ostale vloge so odigrali Vrečkova, Rozman in Zorko zadovoljivo.

Predstava je bila slavnostnega značaja in je kljub razumljivim pomanjkljivostim naredila nesporno močan vtis. T. O.

Kulturni delavci v fronti dela za izvedbo petletnega plana

Tine Orel

Tovariš Tine Orel, profesor in ravnatelj II. gimnazije, spada med tiste naše prosvetne delavce, ki ga moremo ob prazniku dela postaviti kot vzor takega šolnika in prosvetnega delavca, ki naše mladine in našega ljudstva ne uči samo branja, pisanja in izvajanja ekonomske kampanje, pa še tega in onega, kar bi bilo zelo

lepo, temveč več — ki ga uči in vzgaja v najširšem pomenu te besede. Vemo, da na področju kulture in prosvete ni mogoče zmagati v tako hitrem času, kakor je mogoče zmagati n. pr. v vojni; kakor pravi Lenin »tu že sama narava stvari zahteva mnogo daljši rok in temu daljšemu roku se je treba prilagoditi v tem, da preračunamo svoje delo, da

pokažemo največjo vztrajnost, žilavost in sistematičnost«. V polnem razumevanju za potrebe pravkar opisane kova prosvetnega delavca ne srečujemo tov. Tineta Orela samo po šolah, odpravljalnega žalostno dediščino okupatorjevega »kulturnega« dela med mladino in po težjih priširjenju obzorja in teoretičnega znanja strokovnih kadrov, potrebnih za izpolnitev našega gospodarskega načrta, temelja naše vsesranske neodvisnosti, našega napredka in kulturnega življenja, marveč ga vidimo tudi v svojstvu predsednika MOZ na čelu sindikata celjskih prosvetnih delavcev, ki mu daje smer za njegovo vlogo, namen in pomen pri družbenem presnavljanju na prosvetnem sektorju našega življenja. Vidimo ga na čelu podružnice Planinskega društva ter kot organizatorja in vodjo te panoge fizkulture vzgoje v naših planinah, kjer si krepimo svoje telo in duha za izgraditev naše države in ohranitev njene neodvisnosti; vidimo ga na čelu Društva za sodelovanje z bratsko SZ, s prvo med progresivnimi silami, preko katere bo ustvarjen trajen in pravičen mir v vseh delih sveta. Srečujemo ga kot klenega govornika in odličnega predavatelja na terenu, čitamo njegovo besedo, besedo kulturnega kritika in svetovalca posameznikom in skupinam.

Kakor stoji on ob vsem svojem delovnem naporu vedrega čela, z jasno perspektivo in velikim optimizmom pred svojo družbeno funkcijo, tako more ob takem prosvetnem delavcu ostati neomajna naša vera v naše lastne sile za zgraditev socializma.

Gustav Grobelnik

profesor na Ekonomskem tehnikumu.

Kdo od rednih obiskovalcev celjskega Ljudskega gledališča ga ne pozna?

Že kot dijaka v gimnaziji, ga je gnal izreden oderski talent v tedanje »Dramatsko društvo«. Od tedaj je njegovo življenje tesno povezano z gledališkim umejstvom, kateremu je ostal zvest do danes. Preteklost našega Ljudskega gledališča je povezana z njegovim imenom in delovanjem. Ne samo, da je nosilec težkih in odgovornih karakternih vlog, ob katerih se je s pridnostjo, študijem in razumevanjem razvil v našega najboljšega gledališkega amaterja, — nego s požrtvovalnostjo vodi tudi tajniške posle Ljudskega gledališča.

Kot vzgojitelj — profesor na Ekonomskem tehnikumu ni pozabil delovanja mladine izven šole. Razumel je današnji čas, ki postavlja pred naše nove kadre važne naloge, zato se je poleg ostalega naporega dela posvetil tudi izven šolskega delovanja svojih gojencev. Uspele proslave in javni nastopi gojencev Ekonom-

skega tehnikuma so njegovo delo.

K organizaciji poteka Kulturnega tedna je poklonil velik del svojega javnega umejstvanja in želeli je, da bi njegov vzor našel med njegovimi sovrstniki mnogo sodelavcev.

Zlatko Deniša

knjižničar Ljudske knjižnice Ivana Cankarja

Odker je prevzel posle in vodstvo Ljudske knjižnice na Tomšičevem lrgu tov. Deniša Zlatko, se je lice knjižnice znatno izpremenilo. Takoj pri vstopu vzbude pozornost lepo urejeni diagrami, s katerimi je opre-

mil čitalnico, da je vsakemu možen pogled v razvoj knjižnice. Diagrami prikazujejo kako iz meseca v mesec narašča število knjig in kako se dviga število bralcev, kar je brezdvoma predvsem njegova zasluga.

Kljub temu, da ni pridobival znanja v srednjih šolah, si je s svojo pridnostjo in vztrajno voljo pridobil širok pogled v književnost. Prav zaradi tega je dober svetovalec bralcem, ki se ne vedo odločiti kakšno čtivo naj si izbere. S tem opravlja najvažnejšo nalogo današnjega knjižničarja.

Kot član Ljudsko prosvetnega sveta vodi ob svojem delu pregled nad vsemi ostalimi knjižnicami po sindikalnih podružnicah in terenu, katerih število je že naraslo na 20.

V prostem času se ukvarja s slikarstvom in kaže zato izrazit talent. Portreti naših voditeljev, ki krase razne proslave, so njegovo delo.

Iz vsega njegovega dela je čutiti, da ga spremlja cilj, ki naj bi spremljal vsakega državljana naše domovine, — vse svoje zmožnosti in znanje posvetiti skupnosti!

Slovenski ženi ob prazniku „Delovnega ljudstva“

Tudi me se borimo za petletni plan: Možem smo v oporo, sinovom v pobudo

in hčerkam v bodrilo — da se izpolnilo bo Titovo geslo, da krepko nas veslo bo končno prignalo v svetli pristan...

Mi Dóm si gradimo na ruševinah, dóm svetli, prostori!

Da sönce nam sije po naših dolinah, in nas pozdravlja po krasnih planinah naš svobodni dan!

Pesem na delo nas spremlja veselo pri gradnji kulturnih, zadružnih domov.

V tovarne in rudnike polja in ceste ženine roke svoj delež so vnesle.

Pozabile nismo ne talcev nesrečnih, ne partizanskih številnih grobov...

Mladinke, mladinci so hčere — sinovi, njih pesem in delo je staršev ponos.

Vse misli so, žene, vsak dan posvečene ljubezni in negi — otrok neobogljjenih, ljubezni in vzgoji — otrok osamljenih. In tako leči

slovenska žena:

globoke rane v vojni zadane;

In tako dviga

slovenska žena:

Kvišku spet srca, v prah poteptana...

Za praznik današnji naš narod slovesno zastavo dviga — strnjenih rok, in žena slovenska — na borbo poziva in svetlo resnico — v delu odkriva, da Titova gesla — v življenje bo vnesla

da zarod nje mladi brez okov — je človek novi! ki v delu in Pravu — milijonov bo stal

kot steber granitni — nikdar ne bo palt

To delovna žena slovesno izjavlja in himna milijonov nje voljo krepi, ker v žrtvi človeštva — za Pravo socialno je tudi mnogo slovenske krvi... (In) prapor milijonov — delovnih ljudi,

slovenski ženi — vir je moči!

KT. — Rov.

Mladinska konferenca celjskih srednjih šol

Pred dobrimi štirinajstimi dnevi se je vršila v Domu ljudske prosvete konferenca delegatov celjskih srednjih šol. Zastopani so bili delegati I. in II. gimnazije, Ekonomskega tehnikuma, Obrtne nadaljevalne šole, Vrtnarske in Industrijske kovinarske šole. Konferenco je otvoril član okrajnega sekretariata LMS in predal besedo tov. prof. Orlu, ki je v referatu o ideološki izgradnji in vzgoji članov Ljudske mladine nakazal glavne smernice političnega dela in je skušal analizirati stanje učnega uspeha. Ugotovil je, da poldrug tisoč celjskih srednješolcev ne izpolnjuje svoje osnovne dolžnosti, to se pravi, da ima 1500 celjskih dijakov slabe ocene. Povdaril je, da je krivdo za ta neuspeh iskati samo v slabi politični vzgoji, v malomarnem odnosu do nalog mladinske organizacije. Po referatu tov. Orela je sledila podelitev prehodne zastavice najboljšemu aktivu LMS celjskih srednjih šol. Zastavico je sprejel Aktiv LMS I. gimnazije, ki je v času od mladinske konference dne 25. januarja 1948 do konference sedaj pokazal največje uspehe. V imenu aktivna je sprejel zastavico član sekretariata LMS I. gimnazije tov. Mušič, ki je obljubil, da bodo dijaki I. gimnazije skušali obdržati prehodno zastavico do konca šolskega leta. Na koncu so bile podelene pohvale in značke LMS najboljšim mladincem in mladinkam celjskih srednjih šol. mv

Braslovški pionirji so proslavili 27. april

S himno »Hej Slovani« so otvorili proslavo. Lepo z napisi, slikami in zastavicami okrašen razred je bil poln pionirjev, mladine in tudi odraslih.

Tov. Rajnerjeva je govorila o pomenu 27. aprila in nam v obliki kratkega referata prikazala gnulobo stare Jugoslavije, leta borbe za svobodo in požrtvovalno delo Jugoslovanskih narodov v petletki. Na koncu referata pa je še enkrat opomnila pionirje na njihovo prvo nalogo v petletki — učenje!

Zatem so sledile skrbno pripravljene recitacije Braslovških pionirjev. Dobro so se postavili: Milher Jožica, Soline in Radišek.

Kar pa je posebno zbudilo pozornost na proslavi je bil »pionirski

pevski zbor« pod vodstvom tov. Mare Puncerjeve. Zapel nam je vrsto partizanskih in narodnih pesmi, katere so udeleženci proslave z navdušenimi obrazi in ploskanjem odobravali. Pesem »o pomladi« je moral zbor zaradi nepretrganega ploskanja ponoviti. Za zaključek so skupno zapeli pionirsko himno.

Po končani proslavi po so si pionirske desetine napovedale tekmovalnje v nabiranju zdravilnih zelišč in uničevanju majskih hroščev. Najboljši pionirji pa so dobili brezplačno podarjen pionirski časopis.

Tudi 1. in 9. maja bodo Braslovški pionirji in mladina nasopili s številnimi točkami, ki jih pridno študirajo pod vodstvom učiteljstva. RB

V Tovarni emajlirane posode so proslavili 27. april s podelitvijo prehodnih zastavic in nagrad

Stroji počivajo — praznik je. V oddelku za konzervne doze se je zbralo lepo število delavcev in nameštencev, ki pazljivo slede govor tovariša Gombača Branka, ki na kratko podaja zgodovino Osvobodilne fronte, delo Osvobodilne fronte med prvim in drugim kongresom, ter mednarodni položaj v času, ko se vrši II. kongres OF v Ljubljani. Zraven govorniškega odra postavljene prehodne zastavice čakajo novega lastnika. Kje bo stala zastavica? V pocinkovalnici ali varilnici, emajlirnici ali surovinskem oddelku? Katera grupa se bo postavila z njo? Isto vprašanje muči mladinske brigade. Katera brigada in v katerem oddelku bo stala zastavica, simbol dela in časti?

Na vsa ta vprašanja odgovori tov. Zgomba Ferdo, predsednik sindikalne podružnice.

Prehodni prapor ostane še nadalje v posesti pocinkovalnice, ki je v mesecu marcu najvišje presegla plan, in sicer za 55%, kar je za 4% več kot v februarju.

Prehodno zastavico najboljšega oddelka, ki jo ima v posesti emajlirnica, dobi surovinski oddelak, ki je presegel plan za 21%. Emajlirnica je plan presegla za 20%. V težki borbi za plan je torej zmagal surovinski oddelak za 1%.

Prehodno zastavico grupe, ki jo ima v posesti grupa v radiatorskem oddelku, dobi grupa v oddelku za ko-

palne kadi, ki je presegla plan za 49%, medtem ko v radiatorskem oddelku samo za 29%. Prehodno zastavico mladinskih delovnih brigad, obdrži brigada Toneta Kósa, ki je presegla normo za 46%. Druga najboljša brigada Slavka Rabuza, pa je presegla normo za 44%. S ploskanjem je delovni kolektiv oddal priznanje nositeljem prehodnih zastavic, priznanje za njihovo častno izpolnjeno delo. Nato je tov. ravnatelj Vidmajer Lojze skupno s predsednikom sindikalne podružnice razdelil denarne nagrade najboljšim delavcem in nameštencem. Ne vem, kako bi se držal prejšnji lastnik tovarne, Vesten, če bi videl prizor ko tovariš ravnatelj deli nagrade, stiska roke delavcem in se zahvaljuje za njihov trud. Delavec danes ni več le številka, le izkoriščanja vredna sila, stroj katerega naloga je samo delati, čim več delati, vse drugo pa mu je prepovedano. Delavec je danes človek — človek, ki se zaveda kaj dela in za koga dela in tega stari gospodarji niso dopustili.

Po razdelitvi nagrad je folklorna skupina tovarne odplesala češko-besedo, nakar je sledila enodejanka »Snubača«.

Ob zvokih tovarniške godbe na pihala so se delavci in nameštenci razšli, da se čez nekaj časa zopet zberejo na istem prostoru s še večjimi uspehi. —di—

FIZKULTURA

Ustanovna skupščina Ljudske telovadne zveze Jugoslavije

Po zaključku II. kongresa FISAJ-a se je vršila v Beogradu 18. aprila ustanovna skupščina Ljudske telovadne zveze Jugoslavije. Skupščini so prisostvovali delegati II. kongresa, podpredsednik Prezidija Ljudske skupščine FLRJ dr. Josip Rus, minister za kmetijstvo zvezne vlade Peter Stambolič in najvidnejši predstavniki JA in množičnih organizacij.

Skupščino je vodil predsednik odbora za splošno telesno vzgojo pri FISAJ-u dr. Ivo Pustišek. V obširnem referatu je najprej nakazal potrebo po ustanovitvi telovadne zveze. Sprovajati vsestransko telesno vzgojo po naših društvih je šteti za najvažnejšo nalogo v naši novi družbeni stvarnosti. Z izvajanjem programa nove telovadne zveze bo šele omogočeno zajeti široke plasti delavske in kmečke mladine v fizikalni pokret. Dosedanje organizacijske oblike niso bile prikladne za sprovajanje vsestranske telesne vzgoje. V posameznih fizikalnih društvih so bile naloge prevelike, da bi lahko dovolj skrbela za razvoj vseh športnih panog, prvenstveno za začetnike pa za vsestransko telesno vadbo v okviru vadbenih ur. Marsikje je bilo čutili forsiranje začetnikov v posamezne športe, kjer pa niso dosegli vidnih rezultatov prav zaradi pomanjkanja osnovnega znanja, ki nam ga daje pravilno vodena vadbeni ura pri splošni telesni vzgoji. Rezultati dosedanjega triletnega dela so nam pokazali, da smo premalo cenili bogate tradicije v telovadbi iz naše preteklosti, da smo preveč razdrobljevali fizikulturo z ustanavljanjem fizikalnih aktivov, kjer nismo imeli strokovnega kadra, društva pa so imela medtem prazne telovadnice. Neuspehi so izvirali prav tako zaradi nenačrtnega dela po naših društvih, zaradi birokratskega načina dela po pisarnah in sejah, zaradi slabo vodenih vadbenih ur in zaradi pomanjkanja vadišč, dvoran in rekvizitov.

Potrebo po ustanovitvi nove telovadne zveze je terjal novi čas. Nenehno nam je potrebno obnavljati delovno moč, boriti se za plan, za izgradnjo socializma in krepiti obrambno moč naših narodov. V

kladnejša oblika za ideološko-politično delo ter za vsestrani razvoj fizičnih in moralnih lastnosti vsakega poedince. Pri skupni vadbi v novih telovadnih društvih bo dovolj časa za prijetno razvedrilo in radost. Tamkaj se bodo seznanjali in zblíževali vsi sloji delovnega ljudstva, razvijali borbenost, samodisciplino, čut tovarištva za kolektiv, za enakopravnost, za demokratična razumevanja — skratka razvijali vse tiste lastnosti, ki so svojstvene socialističnemu človeku. Nova organizacija bo vzgajala svoje članstvo po načelih Ljudske fronte, v ljubezni do domovine in Jugoslovanske armade.

Delovni program telovadne organizacije se bo izvajal prvenstveno na rednih vadbenih urah, katere je šteti za osnovne življenjske celice nove organizacije. Poleg vsestranske telesne vadbe so v programu vnešena razna športna tekmovanja, športne igre, vseljidski mnogoboji, tekmovanja za fizikalni znak, množične fizikalne prireditve, zlet in crossi ter orodna telovadba.

Nova telovadna organizacija je krepka organizacija tudi po svojih organizacijskih oblikah, saj ima svoje posebne znake: zastavo, znak, telovadni in slavnostni kroj ter pozdrav.

Ko prehajamo k ustanavljanju novih ljudskih telovadnih društev, ki jih bodo vodile uprave z načelništvom, moramo izkoristiti vsa dosežena izkustva v našem delu, prireditvi v svoje vrste nov vodstveni kader iz mladinskih vrst, iz vrst demobiliziranih borcev in vseh tistih strokovnjakov, ki doslej še niso bili vključeni v naše delo.

V vodstvu ljudske telovadne zveze Jugoslavije so predsednik minister za kmetijstvo Zvezne vlade Peter Stambolič, podpredsednik Josip Gazi, Ratomir Komadina in Miroslav Kretič, sekretar Neda Krmpotič, načelnik dr. Ivko Pustišek in načelnica Milica Šepa.

urah splošne vadbe v novo osnovanih telovadnih društvih se bodo najlažje izvajale in razvijale te sposobnosti. Nove organizacije so najpri-

Cross zmagovalcev v Celju

V nedeljo dne 25. t. m. se je v prijetnem sončnem dnevu vršil v Celju cross zmagovalcev, na katerem je nastopilo 54 tekmovalcev (alk) iz štirih FD in 8 FA. Proge za vse tekmovalce so bile ravninske. Na prvem tekmovanju te vrste so se letos predvsem uveljavili tekmovalci iz podeželja. Žal so bila zastopana od 18 FD le 4, kar nam služi v dokaz, da v okraju Celje in okolica še ni pravega fizikalnega življenja.

Rezultati:

Mladinke: proga 600 m — 8 tekmovalek.
1. Pavline Hedvika, FD Kovinar — Store, 2,32
2. Antloga Ivanka, FD Hmeljar, Zalec, 2,35
3. Goričan Marija, FD Hmeljar, Zalec, 2,40
Članice: proga 800 m — 10 tekmovalek:
1. Jošt Ivanka, FD Hmeljar, Zalec, 3:13,2

Kladivar : Železničar in fizikultura

Preteklo nedeljo so bili številni gledalci, ki so se zbrali na Glaziji, da si ogledajo nogometno tekmo za prvenstvo Slovenije, priča dogodkov, ki v nobenem oziru ne zaslužijo, da jih uvrstimo pod naziv fizikultura. Že v začetku igre smo bili pričati izpadov igralcev Železničarja proti igralcem Kladivarja in obratno, ki so se ponavljali v večji ali manjši meri vse do kraja igre. Sovražno nastrojenje ene postave do druge, ki smo jo mogli opaziti tudi v preteklosti, smrdi po stari klubaški mentaliteti, ki so jo gojili in ki jo še danes skušajo gojiti nekateri lokalpatriotični navijači in njihovi »ljubljenčiči« na zelenem polju, ki pa so še zelo daleč od objektivnega presojanja in od fizikalne. Zgodilo se je celo, da se je neki reditelj »Kladivarja« spo-

ziskulturnih panog »Kladivarja«, ki so pokazale mnogo velikih uspehov pri svojem delovanju ravno nogomet na najslabšem glasu, po drugi strani pa se o njem tako mnogo govori, kot da bi bila to najvažnejša panoga fizikalne, dejansko pa je po svoji množičnosti in moralni kvaliteti na zadnjem mestu.

Ne bi bilo prav, če bi kritizirali vse vprek. Med igralci jih je prav gotovo dosti, ki imajo vrline fizikalturnika, vendar je njihov trud, da bi

nogomet postavili na zdrave noge, zaman, ker ne najdejo opore pri odgovornemu vodstvu. Po drugi strani pa niti fizikalturno niti politično vodstvo ne bo moglo dovoliti, da bi ostale fizikalne panoge, ki so bolj važne, trpele na račun nogometa. In prav v vseh ozirih. Nogometna tekma preteklo nedeljo pa nam je pokazala, da je treba z uspešno operacijo izkoreniniti vse nezdrave pojave in v bodoče preprečiti tako nešportno predvajanje.

Novi prvak Slovenije v Celju

V nedeljo 2. maja ob 16 gostuje v Celju moštvo ljubljanske Garnizije, najmočnejši predstavnik in prvak slovenskega nogometnega tekmovanja. Moštvo Garnizije dosedaj še ni izgubilo nobene točke in je siguren prvak Slovenije. Kladivar mora po nedeljskem neuspehu urediti svoje vrste, da bo dostojno zastopal naše mesto. Potrebno je, da fantje napno vse sile, da popravijo položaj in da si

priporijo drugo mesto. Ker se srečata dve moštvi, ki sta trenutno najmočnejša predstavnik slovenske lige, bo tekma gotovo zanimiva in nudila lep nogomet.

V predtekmi bosta pomerila svoje moči FD Hrastnik, reflektant za prvo mesto v I. razredu in pa prvo moštvo SFD Kladivarja. Začetek bo ob 14.15. Obe tekmi se igrata na Glaziji.

Železničar Maribor : Kladivar Celje

3 : 2 (1 : 0)

Preko 2000 gledalcev je bilo v nedeljo 25. aprila priča razburljivi ter ostri igri med mariborskim Železničarjem ter domačim Kladivarjem. Pričakovati je bilo, da bo tekma zanimiva, saj se je šlo tu, ali bo Kladivar obdržal drugo mesto med slo-

so igrali gostje ostro, toda sodnik na te izpade ni reagiral.

Po odmoru je Kladivar pričel oblegati nasprotnikova vrata ter po lepem predlošku Belcerja Coh v 14. minuti izenačil. Istemu igralcu uspe v 20. minuti priti v vodstvo za svoje

Dvignina

NAŠ ŠPORT NA VIŠINO,
KI JE DOSTOJNA NOVE
JUGOSLAVIJE!

venskim moštvi, ali ga bo prehitel nevarni Železničar. V tej borbi za dragocene točke se je tekma končala drugače, nego smo pričakovali.

Kladivar je nastopil zaradi Dobrajčevega suspenza v oslabiljeni postavi in tako se napad ni mogel uveljaviti. Moštvo je poleg tega precej odpovedalo ter dalo slabo igro, kar je

barve. Celjani igrajo bolje in ogrožajo nevarno nasprotnikova vrata. Ali sodnik v 29. min. prisodi enajstmetrovko, katero pretvorijo gostje v gol. S tem momentom so domačini popustili ter je Železničar prevladoval do konca tekme na igrišču in je v 39. minuti zabil zmagonosni gol. Tekma je bila vse drugo nego lepa.

Fizikultura

mora postati last milijonov
delovnih ljudi mesta in vasi!

imelo za posledico izgubo obeh točk ter se je samo zaradi boljše goldiference obdržalo na drugem mestu. Celoten potek igre je kvaril pristranski sodnik Gvardjančič iz Ljubljane, ki ni obdržal igre v svojih rokah ter dopuščal ostre prekrške nekaterih igralcev. Priznal je prvi gol za goste, ki je padel iz ofsaida, čeprav ga je stranski sodnik opomnil na to. Prav tako je dosodil enajstmetrovko proti Kladivarju, ko je v gneči pred celjskim golom udaril Železničarjev igralec z roko po žogi ter se pozneje vrge na tla ter simuliral faul, na čem se je dal sodnik zavesti ter prisodil enajstmetrovko.

Že prve minute poteka igre so pokazale, da gostje igrajo na zmago. Vprizorili so par nevarnih napadov ter uspeli iz ofsaida v 8. minuti zabiti vodilni gol. V 11. minuti je Železničarjev igralec Muravs ostro napadel desnega branilca Kladivarja Gombača, toda sodnik kljub protestom publike imenovanega ni izključil. Publika je vdrila v igrišče in nekaj minut je bila igra prekinjena. Kasneje izključil Gvardjančič Muravs iz igre, a igrišče zapusti drug mariborski igralec, medtem ko je Muravs igral do konca tekme. Do konca polčasa je igra enakopravna in nobenemu se ne posreči izenačiti ozir. zvišati rezultat. Že v tem delu igre

Kladivar je igral zelo raztrgano. V napadu se je trudil ter bil najboljši Coh, ki brez sodelovanja Dobrajca ni mogel pokazati svojih pravih zmognosti. Belcer ni mnogo zaostajal. Ostali trije so bili nekoliko slabši, posebno Cocej je zelo popustil. Krilci in obramba je zaostajala za svojimi nasprotniki ter bila precej nesgurna. Posebno Polutnik ni imel svojega dneva.

Železničar je igral tehnično zelo dobro, ali s svojo ostro igro ni navdušil publike. Posebno slabo se je izkazalo mariborsko levo krilo. Svajghofer v vratih je bil odlični ter ubranil nekaj težkih Belcerjevih strelav. Gostje so se pokazali tudi v tem nedisciplinirani, da so nastopili v drugem polčasu ponovno z 11 igralci, kljub temu da je sodnik izljudil v prvem polčasu enega njihovega igralca. Šele na sodnikovo intervencijo je zapustil igrišče 11. igralec.

Sodnik je bil žal zopet poglavje zase. Od FSZ je bil zasguran dober, objektivni sodnik, med em ko je trener Železničarja Gvardjančič iz Ljubljane pokazal vse drugo, nego dobre lastnosti nepristranskega sodnika. Zato so se odigrale med tekmo in tudi po tekmi žalostne stvari, ki mečejo slabo luč po krivdi teh na našo novo fizikulturo.

Božo Videnšek

S splošno fizično vzgojo krepimo naše telo in duha za
izgraditev naše države in obrambo njene neodvisnosti!

Krajevni sindikalni svet v Celju

pozdravlja ob največjem delavskem prazniku vse delovne kolektive z željo, da še nadalje dvigajo duh tekmovanja, da še bolj strnejo svoje vrste v borbi za preseganje plana

Živel 1. maj, borbeni pregled delovnega ljudstva!

Živel organizator vseh naših zmag, naš voditelj in učitelj tovariš Tito!

Živela slavna Komunistična partija, avantgarda delovnega ljudstva Jugoslavije!

MESTNI ODBOR

OSVOBODILNE FRONTE CELJA

čestita vsem članom OF k 1. maju, največjemu prazniku delovnega ljudstva!

Izpolnjujmo in presegajmo naše planske obveznosti!

Poziv!

Pozivamo vse sindikalne podružnice in uprave podjetij v območju MLO Celje, da ves nabrani denar za gradnjo zadružnih domov nakažejo čimprej Mestni hranilnici v Celju na račun št. 1397.

Na isti račun nakazujte tudi vse zneske, ki so bili v teku lanskega leta nabrani na podlagi prostovoljnega dela v podjetjih.

Štab delovnih brigad Celje-mesto

OBVEZNO CEPLJENJE proti kozam otrok, ki so rojeni v letu 1947 in v letu 1948, ki pa so stari več kot 3 mesece, vrši mestni zdravnik po nalogu

Ministrstva za ljudsko zdravje v smislu obstoječih zakonskih predpisov v **ponedeljek dne 3. maja 1948 od 10. do 12. in od 15. do 17. ure** v prostorih Zdravstvenega doma v Celju, Gregorčičeva ulica 4.-I.

Pregled ceplencev in cepljenje pri prvem terminu izostalih otrok bo teden dni pozneje v **ponedeljek dne 10. maja od 10. do 12. in 15. do 17. ure** v gori navedenih prostorih.

Starše in reditelje opozarjamo na kazenske posledice v primeru neopravičenega izostanka.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Mestni zdravnik: **Dr. Rebernik Jakob** Predsednik: **Kokalj Stane**

Dr. Jos. Tomišek

Celjani, Savinjšani — turisti nekdanj in zdaj

Bilo je točno pred 60 leti na planini Korošici tik pod vrhom Ojstrice, tam, kjer med skalami pregrinjasto poganja planinska trava.

Jasnega avgustovega večera 1. 1888 se je gor od Planinška (tako pravijo Stajerci, ne Planinška) proti Korošici z brzim korakom dvigal fant-mladeč, golglav in praznorok, strmeč v bele skale Ojstričinega stožca. Recimo, da sem bil to jaz, ki sem bil tedaj dovršil 4. razred gimnazije in so me — kakor navadno — v prostem času muhe gnale v kake strmine.

Izpod peči z desne strani se je nenadoma začul krik: »Pea (t. j. poba, fant), beži, bik te bo!« In res je iz večje črede goveda pribežljajal proti fantu mlad bik, precej daleč za njim je tekel pastir-čuvvar. Fant, priznan kot najboljši kamnometeč — da bi bežal? Kamenja, ostrorobega, je bilo tam dovolj. Prvi kamen je dobil bik med tekom v koleno desne prednje noge; obstal je in pogledal »kakor nova vrata«. Zdjenci pa mu je prifrčala pravcata skala naravnost v čelo. To je bilo tudi za bikčevo pamet dovolj; počasi se je vrnil k svoji čredi.

Prisopihla pastir. »Fante, ti pa znaš; gotovo nisi gosposka griža.« »Nisem, študent sem pa, Portov Joža iz Gornjega Grada.« »Pravi! Domačina vsa. Po kaj pa študentje hodijo gor v snežnike in skale? Mari bi vakance doma pre-

bil na travi v senci.« »Ne, ne strpim. Od naše hiše se vidijo blizu snežniki; vabijo me in mikajo, da jih spoznam od blizu. Saj so vendar najponosnejši del slovenske zemlje.« Pastir me je, kakor začuden, strmo pogledal, nekaj pomišljeval in počasi spregovoril: »Tebi se zdijo lepe te strme, bele skale; moje oči pa rajši gledajo dol na vaše zelene travnike, pisana polja, mehko-temne gozde, bliščeče reke, barvasta sela; in vse to je tudi slovensko, kajne?«

Ko sem umolknil, me je naglo vprašal: »Kam si prav za prav namenjen?« »Jutri na vrh Ojstrice, danes v planinsko kočjo na Korošici, da prenočim.«

»Na vrh boš jutri že prišel,« pravi pastir; »s prenočiščem bo pa danes težko. Kočo je že zasedel neki očitno premožni dohtar iz Gradca, Nemeč trebušnik, s svojim spremljevalcem. Koča pa je majcena. Večerjal in prenočil boš pri meni v bajti. Res ne boš pri meni jedel tako imenitno kakor oni dohtar, ki ima s seboj celo cajno jestvin in putrih pijače; toda okusil boš kako slastni so moji ajdovi žganci, pravi »obrnjenik«, in kako se sreba višinsko planinsko mleko.«

Z veseljem sem sprejel gostoljubno vabilo. Med tem sva se približala koči, ki je imela obliko in obseg kaknega današnjega bunkerja. Pred vrati je stal tisti res trebušnat dohtar; mene sploh videl ni, pastirja pa je njegov spremljevalec, ki je razumel slovenski, naprosil, da mu skuha mleka.

Nato sva s pastirjem, potem ko je živino zbral, posedia pred njegovo bajto. On se je lotil kuhe, jaz pa sem za-

maknjen kar pozabil na samega sebe, v čaru meni doslej neznanega dvetisočinsko visokega planinskega sveta. Pristopi dohtar in vpraša po mleku. Pastir pristavi pisiker, tujec gleda in čaka; brž ko mleko zakipi, daje pastirju nujno znamenje, naj posodo odstavi in mu naliže izdatno mero. Pastir se brani, češ, naj se mleko dodobra skuha; toda umni dohtar odločno zahteva svojo mero tako, kajti mleko da je zavrelo. Pastir se končno ravnodušno vda; ko pa tujec z mlekom odide, se pastir za njim hudomušno namuzne in pravi: »Pa naj ima, trma škricovska! Vaš nižinski želodec ne prenese našega višinskega mleka, če ni dodobra prekuhan. Kaj bo danes zvečer in ponoči? Planinska driska hudo piska...« In bilo je tako.

Zmračilo se je. Večerjala sva vsak s svojo orjaško leseno žlico iz skupne skledice in se po domače pomenkovala. Vprašal sem ga, kolikokrat na teden se umiva. Odgovoril mi je, da roke vsak dan in sploh vselej, kadar je treba; lice pa za nedelje in praznike ali če je prav spoten.

Za noč mi je pastir odstopil svoj pograd, sam si je s čimer koli postlal v kotu. Ob svitu sva vstala, zajtrkovala, nato pastir k živini, jaz pa na vrh Ojstrice. Hvaležno sem se poslovil od potrpežljivega pastirja, ki mi je zaupljivo še rekel: »Pota zgrešiti ne moreš, ker ga ni; na vrh pa že prideš, saj ga vidiš.«

Res sem se priplazil na vrh, seveda brez vsake opreme, strmel v divje razrito skalovje bližnjih vršacev, kakor v panorami z očmi objel pestro Savinjsko

dolino, z jasno začrtanim koncem ob Celju z Jožefovim hribom in dimom cinkarne, potem drsel navzdol s pležo in s skoki in teki skozi Škarje mimo Klemenška v Logarsko dolino h kmetu Plesniku, kjer so me prav po gornjansko pogostili. Čez kakih sedem ur hoda sem bil zvečer zopet doma. Pot me ni ne utrudila ne dolgočasila; peljala me je mimo znamenitega drugega izvira Savinje nad Logarjem v starinsko Solčavo, po ozki stezi skozi Iglo (tedaj kajpada tam ni bilo ceste, vozili so kar po strugi reke) in nadalje vedno ob Savinji skozi Luče do Ljubnega. Od tu proti jugu v dobri uri skozi nepretrgano gozdovje Hom (strašljivo, ker so v sredi šume še zidani ostanki vislice — »gav« nekdanje gornjegradske sodne oblasti!) po dvednevni odsotnosti zopet domov, v veliko pomirjenje skrbne matere, v začudenje starejših sosedov — »česa išče gori v planinah in skalah?« — pa tudi v občudovanje mlajših, ki so mi kmalu sledili v enodnevni turi vsaj v Logarsko, štirinajst ur hoda...

Slovensko planinstvo pa je dosedaj narodnostno in vsebinsko svoje poslanstvo v gorohodnem pozivu dovedlo do zadovoljive višine, ki jo je treba čuvati in še razvijati naprej. A kakor sem kot dolgoletni urednik Planinskega Vestnika v planinstvo vključeval sploh vse, kar zadeva slovensko ozemlje v tvarnem in duhovnem oziru, nekako tisto, kar je izražal prehodni naslov tega Vestnika, tako je nujna zadeva časa, da se planinska in nižinska stremljenja združujejo, prepajajo v medsebojnost, v harmonijo. »Prid' vrh planin, nižave

sin!« tako pojemo; pastir pod Ojstrico pa željno zre v milo, živo, obljudeno dolino: »Pridi, Gorenjc, z mrzle planine, vabi Dolenjc v gorke doline!« **Splošnost, vzajemnost, vsestranost je klic časa; medsebojno spoznavanje in umevanje, s tem spoštovanje in — kot vrhunc — ljubezen je poslanstvo človeka — svetovnjaka. Tako se zbliža človek človeku, ni več višincev, ne nižincev.**

Savinjčan ali tvoj sosed, postavi se v srčno dolino in se ozri. Tam gori se belé čarobni snežniki, tam se blešči sivi hrbet Raduhe, svetli plašč Pece, v kateri že poteguje meč kralj Matjaž, Sv. Uršula si briše plešo, gora Oljka objublja mir, Kungota rodovitne sadove; na drugi strani se dviga v nebo kakor kak Materhorn Gozdnik s kopastimi sosedi, vsi z neznatno nadmorsko višino, a impozantni po obliki; v široko odprtino na vzhodu se ošabno vriva košati Boč, a zapad zapira mehkopotezna Menina — to vidiš in gledaš, Celjan, Zalčan, Savinjščan, ali si bil že tam, hodil in obiskal tod? Vabi in sprejmi pa tudi mejaše od tam in vmes v goste, v razgovor, v posvet in nasvet.

Celje naj pošilja tople žarke v okolje, a jih sprejema tudi od tam, kjer stoje in se gradijo domovi, zadružni in drugi, za skupnost. **Meje med mestom in okoljem, z vso omejenostjo, padajo; oboje se steka v složnost, v tovarištvo, v medsebojno strpljenje.** V izvršitvi tega gesla je jamstvo za pravo, tudi duhovno in npravno gostinstvo, za idealni turizem, za turizem idealov.